

HEBREERNE, KAPITTEL SEKS ²

. . . for å studere Hans dyrebare Ord.

Jeg kom inn for en stund siden, og jeg hadde med meg to Bibler. Og jeg hadde en liten samtale med en dame bak her, og jeg sa til henne at hvis jeg talte ut fra begge to, burde jeg få en ganske bra tekst. Men dette er et gresk leksikon, så jeg ønsker bare å lese noe fra dette i kveld. Det er en—det er en . . . Det er ord for ord oversettelse, fra original gresk, til engelsk. Og det har vært til stor hjelp for meg langs veien. Og jeg ønsker bare å lese noe fra det, for nå studerer vi i dette Hebreerbrevet, og akkurat nå kommer vi til virkelig dype betydninger.

219 Og jeg fortalte broder Neville for et par minutter siden: “Vi kommer inn i den delen der folk klør seg i hodet og sier: ‘Jeg tror ikke på det.’” Skjønner? Det er den tingen vi går inn i. Det er der vi liker oss.

220 En forkynner sa til meg, han sa: “Vel, jeg regner med at det vil bli mange som klør seg i hodet.”

221 Jeg sa: “Det er dette vi ønsker å ha.” Skjønner?

222 Bibelen kan bare ha én betydning. Den kan ikke ha to betydninger. Og hvis en del av Bibelen sier en ting, og en annen del av Bibelen sier noe annet, da er det noe galt. Skjønner? Den må si det samme hele veien. Men, husk, når man studerer Bibelen: “Er det skjult for de vise og forstandige og åpenbart for de små,” fordi det er fra en åndelig Bok.

223 Og Det er ikke en vestlig bok. Det er en østens Bok. Og det er bare én ting som kan tyde Den, og det er Den Hellige Ånd. Jeg vet at hver enkelt av oss ønsker å si, at: “Den Hellige Ånd forteller oss det vi tror om Det.” Vel, nå, hvis hvert Skriftsted kommer helt på linje, da er det Den Hellige Ånd. Hvis det ikke kommer på linje, og det har et avvik *her* og et avvik over *her*, så er det noe galt med vår tro. Og, åh, Det er en fantastisk Bok.

224 Nå, jeg ønsker at dere skal gjøre dette mens vi studerer. Nå, vi må dra til Wyoming tidlig i morgen, om Herren vil. Be for oss.

Og førstkommende uke, broder Graham Snelling her . . . Han er til stede. Jeg hørte ham for bare et par minutter siden, da han kom med kunngjøringen sin. Og denne menigheten gir sitt fulle samarbeid til vekkelsesmøtene hans. Og vi ber til Gud, om å gi ham en overstrømmende, rikelig, stor vekkelse. Broder Graham holdt vekkelsesmøter for broder . . . her oppe i Charlestown, broder Junior Cash, og det var nesten hundre omvendelser, tror jeg. [Noen sier: “Åttifire.”—Red.] Åttifire omvendelser. Så, vi gir Gud pris for det. Og vi stoler på at det blir fem hundre og åttifire her oppe, på dette stedet her.

225 Broder Graham kom til meg i dag, og han sa: “Nå, broder Bill, jeg er sikker på at du forstår at jeg ikke er her for å starte opp et annet arbeid som strider mot tabernaklet, for jeg er en del av tabernaklet.” Han er bare her for å . . . Han kjenner på sitt hjerte at han ønsker å holde vekkelsesmøter, og Herren leder ham til å gjøre det. Og—og han inviterer de omvendte, og har en menighet han umiddelbart kan sende dem til: “Her er et menighetshjem, dere kan komme hit, som nyomvendt.”

226 Og det er vår plikt som kristne, å støtte ham på best mulig måte. Må Herren velsigne broder Graham. Og dere er, alle sammen, hjertelig invitert til broder Grahams møte her oppe, med full tillatelse fra denne menigheten, med vårt fulle samarbeid til å hjelpe ham på alle måter vi kan, for fortapte sjeler og for Guds Rike.

227 Herren velsigne deg, broder Graham, gi deg mektige møter. Han vet ikke når han skal avslutte. Han bare begynner. Og så har broder Graham hatt det som meg, mange *oppturer* og *nedturer*. Det er sånn livet er. Det får deg til å sette pris på *oppturene* etter at du har opplevd *nedturene*. Hvis en mann faller og blir liggende, er han en feiging. Jeg får tillit til en mann som reiser seg og prøver igjen. Det er riktig. Jeg er sikker på at dere kan tolke hva jeg mener. Nå, ikke glem det, denne førstkommende uken.

228 Nå, i dette Hebreerbrevet, skal vi ikke ta for oss bakgrunnen i kveld.

229 Nå, neste søndag, om Herren vil, broder Neville vil kunngjøre det. Broder Cox her, eller noen av dem, vil gi ham beskjed hvis vi er tilbake i tide for neste søndags møte. Han vil kunngjøre det på radioen. Og vi er . . . Så hør på radioen hans, og—og—og inviter alle naboene dine til å lytte. Jeg blir virkelig glad av å høre på forkynnelsen og sangen deres, Neville-kvartetten. Jeg sier ikke det fordi han sitter her. Hvis jeg sa det og ikke mente det i mitt hjerte, ville jeg vært en hykler. Det er riktig. Jeg måtte ha omvendt meg. Men jeg mener det. Og jeg ville heller gi ham en liten rose nå enn en hel bukett etter at han har gått bort.

230 En gang gikk jeg ut av døren der, og det var en dame som kom forbi, og hun sa: “Broder Branham, åh, hvor jeg gledet meg over det budskapet!”

231 Jeg sa: “Takk.” Det gjorde meg glad.

232 Noen andre kom forbi, sa: “Broder Branham, jeg satte pris på det budskapet.”

233 Jeg sa: “Takk.”

234 Det var en liten predikant der, oppe fra den nordlige delen av regionen her, i staten, han sa: “Priset være Gud, jeg vil ikke at folk skal skryte sånn om meg.”

235 Jeg sa: “Det gjør jeg.” Og jeg sa: “Det er bare én forskjell mellom meg og deg. Jeg er ærlig om det.” Det er riktig. Vi liker

alle å høre fine ord som blir sagt om oss. Og jeg—jeg synes det er fint å si fine ord om det. Og hvis du ønsker at noen skal si fine ting om deg, så si noen fine ord om noen andre. Det er måten å gjøre det på, da vil du alltid si det fineste du kan om alle. Og det gjør at hjulene ruller bedre.

²³⁶ Nå, vedrørende dette, neste søndag, om Herren vil, etter min mening, begynner vi bare å komme dypere og dypere inn i disse store Guds mysterier. Vi skal gå inn i Melkisedek: Hvem Han var, hvor Han kom fra, hvor Han dro, hva som skjedde med Ham og alt om Melkisedek.

²³⁷ Og nå, sist søndag kveld tok broder Neville for seg det siste kapitlet om den suverene Guddommelighet og prestedømmet til vår Herre Jesus, som begynner i begynnelsen: “Gud, Han som mange ganger og på mange måter talte til fedrene ved profetene, Han har i disse siste dager talt til oss ved Sin Sønn, Jesus Kristus.”

²³⁸ Så går han videre, og begynner å fortelle og gi et bilde av Hvem Han var, bringer Ham videre ned til det 5. kapitlet, ved slutten av det 5. kapitlet.

²³⁹ Begynner så i det 6. kapitlet, vi hadde dette i leksjonen vår i morges.

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne . . .

²⁴⁰ Hvor mange satte pris på budskapet om fullkommenhet? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “La oss gå videre til det fullkomne.” Det var budskapet vårt i morges, i det 6. kapitlet av Hebreerne.

²⁴¹ Nå kommer vi til det stedet der vi begynner å gå inn i den—den sentrale delen. Åh, vi kan alle være enige om disse tingene: om Kristi Guddom; og at Han er Guds Sønn; og hvordan Han var hos Gud, og Gud var hos Ham; og Han var i Gud, og Gud i Ham og så videre. Vi er alle enige om det. Men nå, fra her av vet jeg ikke om vi kommer til å være enige. Så hva enn det er, vil vi noen kvelder innimellom gi dere en mulighet til å skrive en liten beskjed til meg og fortelle meg hva dere tenker om Det.

²⁴² Da blir jeg nødt til å svare på spørsmål. Og hvis jeg ikke skjønner dem, vil jeg si: “Broder Neville, hva mener du om det?” Jeg vil si: “Der er han. La ham svare på det.” [Broder Neville sier: “Det er da jeg vil lese den greske.”—Red.] Det er da han vil lese leksikonet, ta fram det greske. Jeg tror det er på tide at jeg gjør det også.

²⁴³ Men, nå, hvis vi nå vil være virkelig oppriktige og virkelig komme for ett formål, det er å lære. Jeg ønsker å lære også. Og Bibelen er skrevet, sier: “Den er . . . Skriften er ikke til egen tyding.” Det betyr at Skriften må tyde Skriften. Skjønner? Hvert Skriftsted må tyde det andre, hele veien gjennom Bibelen,

for å danne én stor helhet. Fordi Gud kan ikke forandre Seg, for Han er den uforanderlige Gud.

244 Nå, “Lar . . .”

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne . . .

245 Jeg liker at Paulus sier de tingene. Paulus var aldri en person som likte å bli for lenge på ett sted. Han likte å bevege seg videre, dypere. En gang, i Skriften, sa han: “Jeg glemmer de tingene som er i fortiden, jeg jager mot målet for det høye kall.” Skjønner? Han jager stadig videre.

246 Her sa han:

Vi glemmer nå den grunnleggende læren om Kristus (Hvem Han var, hva Han var), la oss gå videre til det fullkomne . . .

247 Nå, først og fremst ønsket vi å finne ut: “Kunne vi være fullkomne?” Og vi så i Skriftene i morges, Matteus 5,28, at Jesus sa at vi “måtte være like så fullkomne som Gud var”, ellers ville vi ikke komme inn.

248 Så fant vi ut at vi alle sammen var, “født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og talte løgn.” Og det var ikke noe som var feilfritt ved oss, så hvordan kunne vi noensinne bli fullkommengjort?

249 Nå, her er det vi finner ut da, når vi leser, sammenligner Skriftsted med Skriftsted, at: “Ved ett offer har Jesus for all evighet gjort Sin Menighet fullkommen.” Han . . . Vi er derfor fullkomne på grunn av Kristus. Og vi er fri fra dom på grunn av Kristus. Vi skal aldri dø på grunn av Kristus. Vi har mistet døden og funnet Livet på grunn av Kristus; ikke på grunn av noen menighet, ikke på grunn av noen denominasjon, ikke på grunn av noen fantastiske ting, ikke på grunn av tungetale, ikke på grunn av å rope, ikke på grunn av skjelving, ikke på grunn av dansing i Ånden, men på grunn av nåde.

250 Gud kaller den Han vil. Og vi ser at alt er ved utvelgelse. Vi ser at det: “Kommer ikke an på den som vil bli frelst. Ikke den som vil eller den som løper; det er Gud som viser nåde.” “Og ingen kan komme til Jesus uten at Gud drar ham først.” Så hva har du med det å gjøre uansett? Du har ikke noe med det å gjøre. Du er helt og holdent ute av bildet.

251 Vi fant ut at mennesket aldri søker Gud. Det er Gud som søker mennesket. Og vi fant så ut at Gud er den eneste kilden til Evig Liv. Vi fant ut at alt som er Evig ikke har noen begynnelse eller noen ende. Derfor ser vi at helvete hadde en begynnelse, og det har en ende. Og det finnes bare . . . Ingen kan noensinne si at helvete er for alltid; for alltid, ja, for alltid, men ikke for Evig.

252 *For alltid* er “en tidsperiode”. Bibelen sier: “For alltid og for alltid.” Og slå det opp og se om ikke *for alltid* betyr “en

tidsperiode”. Jona sa at han var i hvalens buk “for alltid”. Og mange andre Skriftsteder, *for alltid* betyr bare “en tidsperiode”.

²⁵³ Men, *Evig*, det er “for alltid”; det er for alltid og for alltid og for alltid og for alltid. Det er det Evige. Og vi ser at helvete ikke er Evig, men det er for alltid. Og det er derfor vi må passe på disse ordene nå. Hvis du ikke gjør det, blir du forvirret. Nå, husk, bare de tingene som ikke hadde noen begynnelse, er uten ende. Derfor sa Jesus: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Liv”, for alltid? Høres det riktig ut? Nei. “Har Evig Liv.” Og ordet *Evig* er “Gud”. Ordet, her er det rett her i det greske leksikonet: *Zoe*, “Guds Liv” i deg. Og du er like så Evig som Gud er Evig, fordi du har Gud i deg.

²⁵⁴ Din gamle natur døde, verdens natur, og du ble en ny skapning. Og dine begjær, det gamle livet som oppstod da Gud åndet pusten inn i neseborene dine, da du ble født, det livet fra den kjødelige naturen døde. Og den hadde en begynnelse og den hadde en ende, og den døde og ble tilintetgjort for alltid, den gamle naturen. Og Gud kom inn med den nye Naturen. Da kom kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, fred, tålmodighet og ydmykhet og vennlighet inn; og tok plassen for ondskap og sinne og hat og—og uvennskap, strid og alle de tingene. Det erstattet det, da du gikk over fra døden til Livet. Er det helt klart for dere nå? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

²⁵⁵ Så lytt. Det finnes bare én form for Evig Liv. Finn Det. Det vil si at Gud alene har Evig Liv. Bibelen sier så. Gud alene har Evig Liv. Og hvis en mann skal lide i helvete for alltid, må han ha Gud, den Evige. Men jeg sier at det . . .

²⁵⁶ Husk nå, jeg sier ikke at det ikke finnes et brennende helvete. Det finnes et brennende helvete, ild og svovel. “Der ormen er . . . ilden ikke slukner og ormen aldri dør”, med ild og svovel, en straff. Det varer kanskje i hundre milliarder år. Men det må få en ende, for helvete ble skapt for djevelen og hans engler. Og alt som selve Gud, Selv, som var i begynnelsen, alt kom fra Gud. Da selve Ånden . . .

²⁵⁷ Bare ta kjærlighetens *Ånd*, som var den store Guds kilde, ren, uforfalsket. Derfra kom det inn en *fordervet* kjærlighet. Så utviklet det seg til *menneskelig* kjærlighet. Så utviklet det seg til *seksuell* kjærlighet. Deretter utviklet det seg til andre kjærligheter, kjærligheter og kjærligheter, og blir bare stadig mer *fordervet* inntil det bare blir *skittenhet*. Men alle de tingene hadde en begynnelse. Og en dag vil det komme rett tilbake til det opprinnelige; det er Evig; der begjær, menneskelig kjærlighet, lidenskapelig kjærlighet, alle de kjærlighetene må ta slutt.

²⁵⁸ Alle disse etterligningene av Troen må ta slutt. Det finnes bare én sann Tro. Alle andre må ta slutt. De var forvrengninger fra denne ekte kilden.

259 Så derfor er helvete, lidelse, lidelse ikke Evig. Lidelse oppstod på grunn av synd, og synd introduserte lidelse. Og når synden tar slutt, så må lidelse ta slutt også. Og det vil komme en tid da syndere, som aldri har tatt imot Kristus, etter at de har blitt straffet kanskje i hundre milliarder år, . . . Jeg vet ikke, kanskje i ti hundre millioner milliarder år. Jeg vet ikke. Men det må komme til en ende en eller annen gang, for det er ikke Evig.

260 Nå, vi skal jage videre mot fullkommenhet nå. Lytt nå idet vi går inn i Budskapet.

. . . ikke igjen legge grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger, og fra tro på Gud,

Med lære om dåp, . . . håndspåleggelse, . . . oppstandelse fra de døde og . . . evig dom.

261 Lytt nå. Vi har to . . . Vi har et bilde her nå. Nå, akkurat her er det vi kommer til å få noen store uenigheter. Nå må du se hvordan bildet er. Paulus prøver her å skille *lov* fra *nåde*. Vi har to bilder: ett er det kjødelige; ett er det åndelige. Og Paulus prøver å—å skille mellom de to, for å vise jødene. Dette brevet er til Hebreerne. Og hele Hebreerbrevet prøver å vise at mønsteret av Det gamle testamentet er et bilde på Det nye. Så du har to bilder å ta hensyn til her.

262 Lytt nøye nå mens vi leser. Nå sa han:

. . . lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne . . .

263 Nå, vi tok for oss det i morges, hvordan vi er fullkommengjort. Fullkommengjort, fullstendig plettfrie og uklanderlige, ikke én synd imot oss. Er du hevet over fristelse? Slett ikke. Synder du hver dag? Ja, sir. Men likevel er vi fullkommengjort fordi vi er i Ham. Og Gud kunne absolutt ikke dømme oss noe mer (kunne ikke være rettferdig), Han har allerede dømt oss i Ham. Da Han dømte Kristus, dømte Han meg, dømte Han deg. Og Han kan ikke dømme meg igjen, fordi Han tok min dom hvis jeg har blitt gjenløst.

264 Og jeg har en kvittering som viser at jeg har kjøpt tilbake klokken min fra pantelånerbutikken, la noen prøve å ta den tilbake til pantelånerbutikken en gang, når jeg har en kvittering. Jeg har kjøpt den tilbake.

Og hvis djevelen ville prøve å legge straff på meg, har jeg en kvittering som viser at jeg er gjenløst. Ja, sir. Aldri mer dom! “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv, og skal aldri komme til dom, men er gått over fra døden til Livet.” Det er kvitteringen min. Han ga løftet.

265 Nå, nå bildet her.

. . . ikke igjen legge grunnvollene med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud,

... med lære om dåp, ... håndspåleggelse, ... de dødes oppstandelse ... evig dom.

266 Nå, husk. La dere merke til det ordet som ble brukt igjen? Vi brukte det i morges, "Evig dom." Når Gud taler en gang, er Det Evig. Det kan ikke bli forandret det minste. Så dommen er Evig, det er alltid dommen. Og uavhengig av hvilken generasjon vi lever i, en generasjon vil leve, og en lov vil leve, og det er for alltid, eller for en viss varighet, og *dette* og *det*. Men Guds dom er fremdeles Evig, Han må det, fordi Han talte Ordet. Når Gud taler et Ord, må Det være Evig. Det er riktig.

267 La meg nå lese dette fra det greske for dere. Hør hvordan det lyder.

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge—ligge, den Forsonede, skulle vi gå videre—gå videre mot det ...

Nå, jeg kan ikke lese det. Det er visket ut. "Og ikke igjen legges formen ... " Her er vi.

... ikke igjen legges reformasjonsformen fra gjerninger som fører til død.

268 Nå, dette leksikonet er absolutt ikke noen tolkning i det hele tatt. Det er bare det greske ordet for det som står på engelsk. Og det står: "Nå ønsker vi ikke ... " Hør her, se.

... ikke legges ned grunnvoller med reformasjon fra gjerninger som fører til død.

269 Nå, om du kan ha det i tankene, at han sier her at: "Reformasjonsformer fører til død." Paulus sa: "La det grunnleggende ligge, gå til fullkommenhet, legg ikke igjen grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud: lærer om dåp, håndspåleggelse, de dødes oppstandelse, Evig dom." "Reformasjonsformer fører til død", var de riktige ordene. Det var i virkeligheten det Paulus skrev. Ser dere hva han prøver å gjøre?

270 Nå, alle disse tingene, som dåp: en blir døpt bakover, en fremover, en i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, en i Jesu navn, en på *denne* måten og *den* måten, og alle disse forskjellige tingene om dåp.

271 Og om håndspåleggelse: "Priset være Gud, jeg har fått håndspåleggelsens gave. Halleluja! Du, du kan få Det på *denne* måten. Halleluja!"

272 Legg alt det til side, for det er døde gjerninger, disse reformasjonene, reformerer. Skjønner? Han snakker om en annen klasse. Nå sa han: "La oss gå bort fra det og gå videre til det fullkomne." Forstår dere Det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

273 Og menigheten dveler fremdeles ved de tingene. Det var det de prøvde å gjøre. Den første hebraiske menigheten prøvde å si: “Vel, jeg ble døpt ved neddykking, og—og jeg ble *dette* og *dette* og alle *disse* tingene.”

274 Han sa: “Nå, legg alt dette til side, la det ligge igjen.” Men, nå, sa han at vi ikke skulle gjøre det? Lytt nå til hva han sa om det.

Og dette vil vi gjøre, . . . Gud tillater det.

275 Og den originale sa det samme.

Dette skal vi gjøre, hvis Gud tillater det, ser dere.

Dette skal vi gjøre, hvis Gud tillater det.

276 Dåp, håndspåleggelse og slikt, med det er ikke det fullkomne. Det er bare den kjødelige reformen. Og det er der menighetene stanser i dag, ved den kjødelige reformen. En av dem sa: “Åh, vel, vannet, ordet *dåp* betyr *dette* og det betyr *det*.”

277 Og de etablerer organisasjoner: og en bestenker, en annen øser, en annen doper med ansiktet fremover, en annen bakover, og alle de tingene; noen av dem legger hendene på de syke, og noen utnevner apostler, og noen utnevner profeter og så videre, ved håndspåleggelse; og forkynner de dødes oppstandelse, og noe som er helt i orden; og den suverene Kristi Guddom, det er helt i orden. “Men”, sa han, “alt dette er formelle reformasjoner. Vi har bare reformert. La oss nå gå videre til det fullkomne.” Får dere tak i bildet? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

278 Følg med nå. Det er her den dype delen kommer nå.

For dem som en gang har blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd og har smakt på Guds gode ord . . . kraften fra den kommende verden,

for dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse igjen, hvis de faller fra. For de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller ham åpenlyst til skamme.

279 Nå, jeg vet hva dere legalister tenker på akkurat nå, men dere tar feil. Skjønner? Ja vel. Jeg står på dette, og Bibelen bekrefter det, at: “Hvis Gud noensinne frelste en mann, er han frelst for tid og Evighet.” Du kan ikke få Den til å si noe annet.

280 En fundamentalist kom til meg for ikke lenge siden og sa: “Jeg tok deg på én ting, predikant Branham. Jeg tok deg på én ting. Du sa: ‘Hvis en mann ble frelst, kunne han aldri gå fortapt?’”

281 Jeg sa: “Det var det Gud sa.”

282 Han sa: “Jeg vil spørre deg om noe. Saul var en profet, og han profeterte. Og du vet at han var Guds salvede. Bibelen sier han var det. Og han begikk selvmord, og han gikk fortapt.”

283 Jeg sa: “Gjorde han?” Jeg sa: “Bibelen erklærer at han ble ‘frelst’. Etter at han ble en Guds fiende, var han fremdeles frelst. Bibelen sier han var det. Og i virkeligheten begikk han ikke selvmord. En filister drepte ham, og David drepte filisteren for å ha drept ham. Han falt på sverdet sitt, spydet sitt, sverdet, men han gjorde det. Det drepte ham ikke. Og en filister drepte ham. Og så da Saul dro ned til trollkvinnen, og hun påkalte Samuels ånd, for han hadde ikke gått inn i Herligheten, han var i paradiset under det utgytte blodet av okser og geiter som ikke kunne ta bort synd. Men han måtte ha en venteplass, som kalles paradiset, inntil han kom inn.”

284 Det var der dere katolikker ble forvirret. Skjønner? Nå, det finnes ikke noe mer paradiset nå. Vi går rett inn i Guds Nærvær.

285 Og da trollkvinnen i En-Dor kalte opp Samuels ånd, stod han der. Og hun falt på sitt ansikt, og hun sa: “Hvorfor narret du meg?”

286 Og ikke bare stod Saul der . . . Jeg mener Samuel, i sin profetkappe, han var fremdeles en profet. Han sa: “Hvorfor kalte du meg ut av min hvile”, sa, “når du har blitt en Guds fiende?”

287 Han sa: “Vel, Urim vil ikke tale til meg lenger. Profeten kan ikke profetere til meg mer. Heller ikke kan jeg få en drøm.”

288 “Vel”, sa Samuel, “du har blitt en Guds fiende. Men i morgen vil kampen få et vendepunkt, og du vil dø i morgen. Og ved denne tiden i morgen kveld vil du være hos meg.” Hvis Saul gikk bort, gjorde Samuel det også, begge to var sammen. Ja visst. Bibelen sier så.

289 Nå, du kan bli helt oppstemt følelsesmessig ved tungetale, roping, rykking, skjelving, å løpe opp og ned midtgangen. Ikke noe imot det. Men du kan få deg selv til å tro at du er frelst når du ikke er, du ikke er frelst. Livet ditt vil vise hva du er. Jesus sa det ville det: “Ved fruktene deres skal dere kjenne dem.” Livet ditt vil vise om du er frelst eller ikke, om du aldri åpner munnen din. Det vil vise hva du er.

290 Men alt dette som er opparbeidet og følelser og medlemskap i menigheten: “Og jeg har blitt døpt i Jesu Navn, halleluja, jeg vet jeg har Den”, det betyr ikke noe.

291 “Jeg har blitt døpt i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn med ansiktet fremover tre ganger. Jeg har Den.” Det betyr ingenting.

292 Paulus sa: “La oss gå videre til det fullkomne nå.” Vi snakker om fullkommengjort. Og hvis vi gransker dette nøye, vil du finne ut av de fullkommengjorte er de Utvalgte. Jeg vil bevise det for dere om et par minutter, ved Bibelen. Det er de Utvalgte som Gud så før verdens grunnleggelse, hver og en av dem. Og Han sendte Jesus for å gjeløse det folket, ikke hele verden. Han ønsket det, men Han måtte gjøre en vei for dem. Og den eneste måten

Han kunne gjøre det på, var å sende Kristus; slik at Han kunne komme, forsoningen for våre synder, for at Han kunne bringe de som har blitt utvalgt med Seg i Herligheten.

²⁹³ Kunne du forestille deg at Gud driver arbeidet Sitt så slapt, som å si: “Vel, kanskje noen blir virkelig trist når de tenker på Meg, kanskje de vil komme og bli frelst”? Gud trenger ikke trygle deg om å gjøre noe. Om noen må trygle, er det du som må trygle, ikke Gud.

²⁹⁴ Og dessuten døde Kristus for å frelse de som Gud, ved forutvitenhet, utvalgte til å møte Ham over der uten flekk eller lyte. Før verdens grunnleggelse så Han deg i Herligheten. Det er hva Bibelen sier, Efeserne, det 1. kapitlet. 5. kapitlet, det 1. verset. Gud forutbestemte ved forutvitenhet.

²⁹⁵ Nå, hvis Gud gjorde det, forutbestemte oss før verdens grunnleggelse, og kjente hver og en av oss ved navn, før verdens grunnleggelse, og utvalgte oss til Evig Liv, og sendte Jesus Kristus for å gjenløse oss, for Han så oss for seks tusen år siden, slik at vi kunne komme frem til Hans pris i Herligheten, hvordan kan du noensinne gå bortapt?

²⁹⁶ Nå, hvis du er frelst, er du frelst. Hvis Gud frelser deg i kveld, og vet at Han vil miste deg om ti år fra i dag, så motarbeider Han Sitt Eget formål; den uendelige, Allmektige, Evige, evigvarende visdom, Gud, vet ikke nok da til å vite om du vil holde ut eller om du ikke vil det. Så når Han frelser deg og sier: “Vel, Jeg vil gi ham en prøvelse, og se hva han vil gjøre”, da vet Han ikke enden fra begynnelsen. Gud vet hva Han gjør, vær aldri bekymret for det. Det er du og jeg som snubler i vei. Gud vet hva Han gjør. Og Han visste at vi . . . om vi ville holde ut, eller hva vi ville gjøre.

²⁹⁷ Nå, Bibelen sier at Esau og Jakob, før noen av barna ble født, sa Gud: “Jeg elsker en og hater den andre”, til og med før de tok sitt første åndedrag, for at Hans utvelgelse skulle stå fast.

²⁹⁸ Hvem var Abraham (Vi skal komme til ham litt lenger ned her.), hvem var han, som Gud skulle kalle, frelse ham uten noe? Gud inngår en pakt med mennesket, mennesket bryter sin pakt. Men Gud inngikk denne Pakten med Seg Selv og sverget ved den, ved Seg Selv, mennesket har ingenting med det å gjøre. Det er Guds Egen forutvitenhet, Han gjorde det uansett.

²⁹⁹ Nå, du sier: “Vel, broder Branham, så hvis jeg blir en kristen, kan jeg gjøre hva enn jeg vil?” Absolutt. Hvis du er en kristen, gjør hva enn du vil. Og jeg vil garantere deg at du ikke vil ha noe ønske om å gjøre noe galt. Gjør hva som helst. Jeg har alltid gjort nøyaktig det jeg ønsket. Og hvis jeg tjener Herren fordi jeg er redd for å gå til helvete, så tjener jeg Ham ikke riktig. Hvis jeg lever tro mot min kone fordi jeg er redd for at hun vil skille seg fra meg, er jeg ikke en særlig god ektemann. Men jeg ville ikke såre henne for alt i verden, for jeg elsker henne.

300 Det er slik det er med Kristus, når et menneske er født av Guds Ånd. Ikke fordi han ropte, talte i tunger eller en eller annen følelse; men kjærligheten kom inn i hans hjerte og tok verdens plass. Jeg sier deg, han elsker Ham. Han vandrer med Ham hver dag. Du trenger ikke fortelle ham: “Det er galt å gjøre *dette*, eller *det*, eller *hint*.” Han vet at det er galt. Og han vandrer, han er et forutbestemt produkt av Guds suverene nåde. Helt riktig.

For dem som en gang har blitt opplyst . . . er det umulig, . . . har fått del i . . . himmelske kall . . .

Nå, noen ganger har vi trodd at det var et menneske som en gang var blitt opplyst og falt fra igjen, men det er ikke det Bibelen sier. “Det er absolutt umulig for et menneske”, sier han her, “som har mottatt Den Hellige Ånd, å noensinne falle fra.” Les det nå og se om ikke det er riktig. Se her, ta teksten, hele teksten, og innholdet, sammenhengen rettene sagt.

301 Nå begynner han å snakke om, hva er det? “La oss gå videre til det fullkomne.” Nå, han sa: “Ikke kjødelig, å legge grunnvollen her med lærer og dåp og reformasjoner og så videre. La oss ikke gjøre det. La oss gå videre til det fullkomne.” Emnet er *fullkommenhet*, og fullkommenhet kommer ved Kristus. Og hvordan kom vi inn i Kristus? Ved å bli medlem av menigheten? “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme.” Ikke ved: en kom inn ved tungetale; en kom inn ved å håndhilde; en kom inn ved vanddåp. “Men ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme.” Forstår dere det? Det er fullkommenheten.

302 Og når du kommer inn i Det, er du i Kristus, og verden er død for deg. Og du vandrer med Lammet hver dag, og dine fottrinn er bestemt av Gud, hva du skal gjøre. Åh, prøvelsene og testene vi går gjennom! Du sier: “Har du prøvelser?” Ja, sir. Hva er . . .

303 Nåde er det Gud gjorde for meg, gjerninger er det jeg gjør for Gud. Nå, de vil lage en lære ut av det, de tror at det er gjerninger som gjør deg fortjent til det. Hvis det er det, er det ikke en gratis gave. Nåde er hva Gud gjorde for deg: “Ved nåde er du frelst.” Og gjerninger er hva du gjør i takknemlighet for nåden som Han har vist deg. Og hvis du elsker Ham, så liker du å gjøre Herrens gjerninger. Ja visst, fordi at du—du elsker Ham.

304 Å akseptere Meda Broy som min kone, det var det kjærlighet gjorde for henne. Det hun gjør i takknemlighet: hun er en fin kvinne, holder seg hjemme, tar hånd om barna, og lever et godt, trofast liv. Det er ikke fordi vi ikke er gift; vi er gift. Men hun gjør det i takknemlighet. Hvis hun løp ned i byen hver dag og gikk inn i hver eneste tikroners-butikk, og opp og ned i gatene og aldri tok oppvasken eller noe annet, er vi fremdeles gift. Helt riktig. Da jeg ga mitt løfte, så avgjorde det saken. Hun er min kone. Så lenge det er liv i oss, er hun min kone. Det er hennes løfte. Men det hun gjør i takknemlighet for det: hun holder seg hjemme og tar hånd om barna og prøver å være en ekte kone.

³⁰⁵ Jeg kunne løpe ut og være borte hele tiden, bare streife rundt i landet, og la henne sulte halvt i hjel eller noe, la barna gå uten noe å spise; vi er fremdeles gift. Selv om hun skulle skille seg fra meg, er jeg fremdeles gift, så lenge det er liv i min kropp. Jeg ga løftet: "Til døden skiller oss ad." Det er riktig. Vi er fremdeles gift. Men jeg ville i alle fall være en dårlig ektemann. Hun ville være en dårlig kone. Så hvis vi elsker hverandre, holder vi sammen og bærer byrden sammen.

³⁰⁶ Det er slik Gud og Hans Menighet er. Når du er født inn i Guds Rike, vil du riktignok ha dine *oppturer* og *nedturer*, men du er fremdeles en kristen, du er fremdeles født av Guds Ånd. Gud må kanskje ta deg bort fra jorden for tidlig.

... dem som en gang har blitt opplyst og har smakt den himmelske gave ... for dem er det umulig ...

..., å noensinne falle fra, å fornye seg selv til omvendelse igjen, ...

³⁰⁷ Nå, jeg vet hva dere tenker på, menigheten. La meg ta ett som er enda litt sterkere, så den—den legalistiske siden virkelig kan bli taus. La oss gå over til Hebreerne, det 10. kapitlet, og se på dette bare en liten stund.

³⁰⁸ 10. kapitlet, det 26. verset.

For dersom vi synder med vilje etter ... vi har fått kunnskap om sannheten, da gis det ikke lenger noe offer for synd,

Men bare en viss, skremmende forventning ... dom og en brennende nidkjærhet som skal ødelegge den som står i mot.

Enhver som har brutt Moseloven, skal dø uten barmhjertighet på to eller tre vitners utsagn:

Hvor mye hardere straff tror dere ikke den skal bli funnet ... verdig til, ... trampet ... som har trampet Guds Sønnns blod under fot, og har vanhelliget paktsblodet som han ble helliget ved, og ... spottet nådens gjerninger?

³⁰⁹ Nå sier du: "Hva med det, broder Branham? Hvordan ser det ut?"

Nå, bare ved å lese det, tenker jeg: "Skriften sier ikke *det*." Det er ikke snakk om en kristen. Det er snakk om et menneske som har hørt Ordet og vendt seg bort fra Det. Skjønner?

For dersom vi synder ... (Hva er synd? Vantro.) ... dersom vi ikke tror med vilje etter at evangeliet er blitt forkynt for oss, da gis det ikke lenger noe offer for synd,

³¹⁰ Hva er synd? Vantro. Les Johannes, det 4. kapitlet. Jesus sa: "Den som ikke tror er allerede dømt." Synd er ikke røyking, drikking, å drive hor. Du gjør det fordi du er en vantro. Det er

bare dens egenskaper. Du gjør det fordi du er en vantro. Bare å slutte å røyke, slutte å drikke og så videre, det betyr ikke at du er—du er en kristen. Det er bare det som følger med omvendelsen din. Men, du kan—du kan være på begge sider og fremdeles ikke være det.

³¹¹ Nå, legg merke til.

... *den som ikke tror med vilje etter han* ...

³¹² Ikke—ikke: “Etter at han tok imot Kristus i sitt hjerte.” Bibelen sier ikke det. Sier: “Den som ...”

... *dersom vi synder med vilje, ikke tror med vilje, etter ... vi har fått kunnskap om sannheten* ...

Forstår dere det? Snakket ikke til en kristen i det hele tatt.

³¹³ En kvinne kom til meg for ikke lenge siden og sa: “Broder Branham, jeg er en kristen, men jeg har spottet Den Hellige Ånd.”

³¹⁴ Jeg sa: “Det er umulig.” En kristen kunne ikke spotte Den Hellige Ånd. Du kan ikke gjøre det. En kristen ånd vitner med Kristi Ånd. Skjønner? Og du vil kalle alt som er av Gud: “Av Gud.”

³¹⁵ Men hvis du er kjødelig sinnet, vil du gjøre narr og le av Den Hellige Ånd; Jeg bryr meg ikke om hvor mye du går på møte, du er fremdeles en synder, og du spotter Den Hellige Ånd. Da de så at Jesus skjelnet tankene deres, sa de at Han var en “spåmann”.

³¹⁶ Jesus sa: “Dere har ... Jeg vil tilgi dere for det, men når Den Hellige Ånd er kommet, og dere taler ett ord imot Den, vil det aldri bli tilgitt dere.”

Fordi de sier: “Han har en uren ånd”, kaller Guds Ånd for, “noe urent”.

En kristen kan ikke gjøre det. En kristen vil alltid kalle Guds Ånd: “Rettferdighet.” Skjønner? En kristen kan ikke spotte Den Hellige Ånd. Det er den utenforstående som spotter.

³¹⁷ Det var ikke kristne som stod der. Det var religiøse mennesker, det var ortodokse jøder, teologer og så videre, og de gjorde narr av Ham og gjerningene Hans, og sa om Guds gjerninger at: “Det var en uren ånd som gjorde det.”

³¹⁸ Og hvor mange tror du spotter Den Hellige Ånd i dag, som har D.D.D., Ph.D. i navnet sitt? Hvor mange store, stive ortodokse, katolikker, protestanter, går nedover gaten og gjør narr av Den Hellige Ånds virksomhet, nettopp som glattpolerte lærde, og sleipe som åler? Riktig. Men de gjør narr av Den Hellige Ånd, og derfor spotter de Den.

Men en gjenfødt kristen kan ikke gjøre det. Han vil si: “Det er broren min. Det er den levende Guds Ånd.” Det er riktig. En kristen kan ikke spotte Den Hellige Ånd.

319 Det er synderen som spotter Den Hellige Ånd; den vantro, *synderen*, en "vantro". Det finnes bare to ting: enten er du en troende eller en vantro.

320 Nå, legg merke til her, for å virkelig få oppsummert dette nå. Jeg hadde en visjon som alltid har plaget meg. For mange år siden tenkte jeg stadig på det. Jeg sa: "Åh, hvis en mann en gang mottok Den Hellige Ånd, og han så falt fra, ville han være fortapt for alltid." Jeg klarte ikke å få dette andre til å stemme med det.

321 Jeg sa: "Så hvorfor er det slik at Bibelen sier, at: 'Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg har Evig Liv, Evig, og skal aldri komme til dom, men har gått over fra døden til Livet. Alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, og ingen av dem går fortapt, Jeg vil reise dem opp på den siste dag. Ingen kan rive dem ut av Min hånd'? Hvordan samstemmer det med dette? Jeg kunne bare ikke forstå det. 'Det er umulig for dem som en gang er blitt opplyst.'" Jeg tenkte: "Det er noe galt. Jeg kan bare ikke forstå det."

Og jeg dro til et lite pinsemøte for mange år siden.

322 Det er ikke noen igjen i menigheten i kveld, antar jeg, som husker det. Mange år siden, det var omtrent på det tidspunktet da tabernaklet ble bygd. Med mindre det kunne være broder Graham bak der, eller noen. Jeg vet ikke om dere var her i begynnelsen eller ikke, brødre. Broder Mahoney tror jeg var det. Ja. Rett før jeg giftet meg.

323 Når gaven var i virksomhet, jeg var redd. De sa til meg at det var av djevelen. Jeg visste ikke før Herrens Engel talte til meg.

324 Jeg dro til Mishawaka, og jeg satt i det møtet, og jeg har aldri hørt så mye roping og gråting og lovprisning av Gud. Jeg tenkte: "Broder, dette er Himmelen." Og, åh, hvordan de gikk fram og tilbake.

325 De var nødt til å ha det i nord på grunn av raseskillet. De fargede og hvite var sammen. P.A. av W. og P.A. av J.C. hadde faktisk slått seg sammen og blitt De forente pinsevenner. Men for en vekkelse de hadde der hos broder Rowes tabernakel i Mishawaka. Og jeg, en liten nysgjerrig kar, satt på bakerste benk og kikket på alt dette. Jeg hadde aldri sett disse tingene før.

326 Det var en mann som satt her . . . Jeg har aldri fortalt dette offentlig før. Det var en mann som satt på en side, og en mann som satt på den andre, og en talte i tunger, og den andre tydet det. Og de fortalte om forskjellige ting som skulle skje. Så talte *denne* i tunger, og *den* tydet. Jeg tenkte: "Du store, er ikke dette underfullt!" Jeg tenkte: "Så fantastisk! De må være Engler som har kommet ned i menns skikkelse."

327 Vel, jeg hadde bare en dollar og syttifem cent til å komme hjem med, og jeg—jeg—jeg hadde bare råd til en tank med bensin. Jeg sov i en maisåker den natten. Jeg har skrevet om deler av

det i en bok, men ikke alt sammen, for jeg ønsket ikke å sære deres følelser. Og så den kvelden sa de: "La alle predikanter komme til plattformen." Jeg var på plattformen. Jeg var den yngste predikanten der da.

328 Så neste morgen ba de meg om å komme og tale. Jeg gjemte meg. Dere vet, den fargede mannen sa: "Her er han." Dere husker historien om det, da han avslørte at jeg satt der.

329 Og så da jeg gikk omkring etter å ha talt den dagen, tenkte jeg: "Om jeg bare kunne få tak i de to mennene." De ledet møtet. Den ene reiste seg og ble hvit i ansiktet; han talte i tunger. Og den andre tydet det og ga ordene: "SÅ SIER HERREN, 'Det er en *sånn-og-sånn* person her, som heter *så-og-så*, som bør gjøre *dette og så-og-så*.'" Broder, det var sannheten. Og den andre reiste seg og talte i tunger, og han tydet.

330 Jeg tenkte: "Åh, du store, er ikke dette underfullt!" Så den dagen tenkte jeg, jeg gikk ut og ba. Jeg tenkte: "Herre, gjør Du det for meg igjen." Jeg visste ikke hva jeg skulle kalle det, visjoner.

331 Jeg gikk ut og ba og ba Herren om å hjelpe meg. Jeg gikk rundt bygningen, og jeg traff tilfeldigvis på en av dem. Vel, Herren har gitt meg en måte å vite ting på. Jeg håndhilste på ham. Jeg sa: "God dag!"

Han sa: "God dag! Hva heter du?"

Og jeg sa: "Branham."

"Åh," sa han, "du er den unge karen som talte i morges."

Jeg sa: "Ja, sir."

332 Mens jeg hadde en samtale med ham, oppfattet jeg ånden hans. Og han var en uforfalsket kristen, bare en ekte kristen, broder. Jeg mener, han var en troende. Jeg tenkte: "Åh, er ikke dette underfullt!"

333 Og cirka en time senere, der ute i nærheten av bilen, som kikket på en stor bil som det var skrevet "Jesus Alene" på baksiden av, og der ute stod den andre mannen. Og jeg gikk ut og jeg sa: "God dag, sir!"

334 Han sa: "God dag!" Sa: "Du er broder Branham, som talte i morges."

335 Jeg sa: "Ja, sir. Det er jeg." Jeg sa: "Skal si jeg gleder meg over de store gavene fra Gud som virker i dere to brødre."

336 Han sa: "Takk, herr Branham." Og jeg begynte å kjenne ånden hans. En visjon kom. Og hvis jeg noensinne har snakket med en hykler, så var det en av dem. Hans kone var en mørkhåret kvinne. Han levde med en lyshåret kvinne, hadde to barn med henne. Han var alt annet enn en kristen.

337 Så sa jeg: "Hva har jeg kommet borti? Jeg trodde jeg var blant Engler, og nå må jeg være blant demoner. Noe har skjedd. Her

var en, en ekte kristen; og den samme Ånden som falt på *denne* mannen, falt på *denne* mannen.” Jeg sa: “Nå er jeg fullstendig forvirret.” Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg ropte og ba til Herren. Jeg visste ikke hva jeg skulle godta.

338 De var i ferd med å få meg til . . . Spurte meg om jeg hadde mottatt Den Hellige Ånd, denne karen gjorde det, og jeg sa: “Nei, sir, ikke på den måten dere har Det.”

Sa: “Har du noensinne talt i tunger?”

Jeg sa: “Nei, sir.”

Sa: “Da har du ikke fått Den.”

339 Så sa jeg: “Du har sannsynligvis rett, min broder. Kanskje jeg ikke har det, for jeg har ikke det du har.” Og etter en stund var jeg glad jeg ikke hadde det.

340 Og så holdt jeg øye med det, og jeg så hvilken retning det gikk.

341 Så, en dag var jeg her ute og ba, for lenge siden. Jeg skal fortelle dere hvorfor, hvem jeg ba for, var Roy Davis. Og jeg var her ute og ba, fordi han hadde kalt meg “en nikkedukke”, og jeg ba om at Gud måtte tilgi ham for det. Og han hadde en presse der, han skrev en avis. Og den pressen tok fyr og brant ned et par kvelder etter det, mens de hadde den i gang.

342 Og jeg var bak der i den gamle hulen bak Greens Mill. Jeg gikk ut dit. Og jeg ba, hadde vært der i to dager. Jeg la ned Bibelen min på en gammel tømmerstokk, som jeg viste broder Wood for ikke lenge siden, la ned Bibelen min. Jeg satt over skrevs på tømmerstokken. Og vinden blåste. Jeg tenkte: “Vært så lenge i hulen, jeg bør bare prøve å lese litt.” Så jeg tok tak i Bibelen og begynte å lese, og den lå åpen på dette kapitlet. Vel, jeg begynte å lese, og jeg begynte å undre meg da. Skjønner?

For dem som en gang har blitt opplyst . . . fått del i Den Hellige Ånd,

. . . smakt Guds gode ord, og . . . fra den kommende verden,

For dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse . . . , hvis de faller fra. For at de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller ham åpenlyst til skamme.

343 Jeg tenkte: “Der er det Skriftstedet.” Men det var noe som ikke slapp meg. Så begynte jeg å tenke: “Det var det han snakket om bak her i begynnelsen, ‘Ikke legge den døde grunnvollen med omvendelse, i begynnelsen. Ikke legge grunnvollen med omvendelse’, og her sier han: ‘Å bli fornyet til omvendelse igjen. Men la oss gå videre til det fullkomne, og legge disse tingene bak.’” Så begynte jeg å lese. Så leste jeg det neste verset.

For jorden som drikker det regnet som ofte kommer ned på den, og som bærer grøde som er nyttig for dem som har dyrket den, tar imot velsignelser fra Gud.

Men hvis den bærer torner og tistler, er den forkastet, og forbannelsen nærmer seg. Og den ender med å bli brent.

344 Og da jeg leste det, var det Noe som bare rystet meg. Og jeg tenkte: "Herre, det handler ikke om Roy Davis. Hvorfor ville Du gjøre det?"

345 Jeg begynte å bla om til neste side. Jeg måtte gå tilbake til Det igjen: "Det er umulig for dem som en gang har blitt opplyst", gikk gjennom Det igjen.

346 Så tenkte jeg: "Herre, hva er dette? Hva mener Du, Herre?"

347 Og jeg snudde meg og gikk tilbake til hulen min for å be over Det. Og da jeg gjorde det, så jeg en verden som roterte. Og den var virkelig fint pløyd opp, hele verden. Og jeg så en mann i hvitt som gikk rundt, han hadde en sekk i hånden. Han sådde frø mens han gikk omkring. Han gikk langs jordens krumming. Og så snart han hadde kommet rundt, kom en kar som var kledd i helt svarte klær, en kar som så sleip ut, snek seg rundt som *dette*, og kikket. Og han hadde frø. Og han kastet noe bak det, mens han gikk rundt jorden; kikket på alle og kastet. Jeg stod der og så visjonen.

348 Etter at han hadde gått, roterte verden rundt, og det kom en flott, stor avling, og det var hvete. Og det var ugress, tistler og slikt i hveten.

349 Det kom en tørke. Og, åh, den lille hveten hang med hodet og tørstet etter vann. Den lille tistelen hang med hodet, og den tørstet etter vann. Alle ba om regn. Og etter en stund, kom det en stor sky og bare vannet hele jorden. Og den lille tistelen hoppet opp, begynte å rope: "Ære være Gud! Halleluja! Priset være Herren!"

350 Og den lille hveten, den hoppet opp, begynte å rope: "Ære være Gud! Priset være Herren!"

351 Og da kom Skriftstedet til meg, som står i Matteusevangeliet, det 5. kapitlet og det 45. verset. Og lytt til hva Jesus sa i Matteus 5,45. Og lytt nøye nå mens vi leser. Matteus, det 5. kapitlet og det 45., 46. verset; begynner med vers 44.

Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, og gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som ondskapsfullt utnytter dere og forfølger dere.

For at dere kan bli . . . kalt . . . dere kan bli barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over . . . onde og over . . . gode, og lar det regne over rettferdige og . . . urettferdige.

352 Så, dere ser, det samme regnet som får hveten til å vokse, får en tistel til å vokse. Og da ble bildet klart for meg. Der har vi den kjødelige bekjenneren, som finnes midt i menigheten. Men fruktene hans . . . Han kan rope, hoppe, danse, tale i tunger; men fruktene hans: han er en tistel. Og der er den andre, som har den samme Ånden. Den Hellige Ånd kan falle midt iblant en gruppe mennesker, og en hykler kan rope ved Den Hellige Ånd, akkurat på samme måte som en tistel kan leve av regnet som er sendt. Det er det Paulus snakker om her. Men det er umulig for en tistel å bli en hvete, eller en hvete å bli en tistel. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

For dem som en gang har blitt opplyst og har . . . fått del i Den Hellige Ånds gave, . . . for dem er det umulig,

Og . . . smakt Guds gode ord, og kraften fra den kommende verden,

. . . å fornye seg selv igjen . . . å falle fra . . .

Lytt til hva han sa.

. . . for regnet . . . kommer ofte ned på jorden, for å vanne den og for å berede den her og gjøre den i stand.

Men . . . som er torner og tistler er nær ved å bli forkastet, . . .

Nå, idet vi lar fyrstedømmene og lærene om Kristus ligge, skal vi gå . . . til det fullkomne, og ikke igjen legge grunnvollen med omvendelse og døde gjerninger . . . på Gud, og tro og så videre.

. . . og lærer om dåp, . . . håndspåleggelse, og slikt, . . .

353 Ser dere, den kjødelige troende på den tiden, akkurat som det er i dag, liker å si: "Vel, jeg tilhører menigheten. Jeg har omvendt meg. Jeg—jeg gikk fram, jeg kom med en bekjennelse. Jeg har blitt døpt." Ser dere, de stoler på de kjødelige reformasjonene. Og hva fører det til? Det bringer fram tistler.

354 Hva fører fullkommenheten til? Det er hveten. Hveten er Guds Ord. Han bruker det som Sitt Ord. Det er Hans Frø. Det bringer fram.

355 Det kommer an på hva slags frø som er sådd i hjertet ditt. Hvis du kommer på møte bare fordi du er redd for helvete, hvis du blir medlem av menigheten fordi du ikke vil—du ikke vil gå til helvete, er du fremdeles en tistel. Hvis du—hvis du blir medlem av menigheten bare for å bli populær, er du fremdeles en tistel. Hvis du har gjort alle disse formelle tingene som skal gjøres, og det er alt du har, er du fremdeles en tistel.

356 Men en ekte, sann kristen jager mot fullkommenhet inntil verden er død og du blir en ny skapning i Kristus Jesus. Da er det umulig for det mennesket å noensinne falle. Det sier Bibelen!

Ser dere hvordan det samsvarer med resten av Skriften? Ser dere hvordan Den setter det rett på sin plass?

357 Hvordan kan Den si her: “Et menneske som en gang har blitt frelst kan aldri gå fortapt” og komme over her og si: “Men hvis du er fortapt, eller spotter, er det umulig”? Ja visst, hvis du er en spotter, er du ikke en kristen.

358 “Ingen som taler ved Guds Ånd, kaller Jesus forbannet.” Johannes 4 . . . eller Første Johannes 4. Ingen som taler ved Kristi Ånd, kaller Jesus “forbannet”. Enhver ånd fra Gud, som er i den kristne Menigheten, er enig i alt Gud sier.

359 Vi leser her og sier: “Han ble såret for våre overtredelser. Ved Hans sår ble vi helbredet.”

360 Det gamle kjødelige sinnet sier: “Miraklenes dager er over. Jeg er *Dr. Jones*.” Skjønner? “Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse. Ikke noe slikt som hjertefølt religion. Dere er bare en flokk som har gira dere opp. Dere er emosjonelle. Ser dere, det er alt. Det er ikke noe med det. Vi er presbyterianere. Vi er lutheranere”, eller hva enn det er. “Vi vet hvor vi står.”

361 Men hva sier Guds Ånd? Jesus Kristus, den samme her! “Amen”, sier Guds Ånd. Den er raskt enig med Ordet. Ja, sir. Den er rett der. Ser dere hva jeg mener nå?

362 “Disse kjødelige reformene fører til død”, sier Paulus.

363 Men hvor Livet er kommet, denne fullkommenheten: “Den som hører Mine Ord, tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv, og skal aldri komme til dom, men har gått over fra døden til Livet. Jeg vil gi ham evig Liv, reise ham opp på den siste dag. Alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, og ingen av dem går fortapt.” Kan ikke skje.

364 Så, her er hva det gjør—hva det gjør. Folk tror at det gjør folk slappe. Broder, du tjener ikke Gud under en slanges fordømmende blikk. Gud er ikke en av de karene med en svart slangepisk som pisker deg rundt. Han er en Far. Han er Kjærlighet. Gud er Kjærlighet. Og Bibelen sier, i Johannesevangeliet: “Den som elsker er av Gud.”

365 Du elsker Gud. Jeg hadde ikke gjort det hvis jeg gikk ut og—og drakk meg full i kveld. Jeg har aldri drukket i mitt liv. Men hvis jeg gikk ut og drakk meg full, ville jeg ikke vært redd for å få juling. Det er ikke derfor jeg ikke går—går, ikke går og gjør det. Grunnen til at jeg ikke gjør det, er fordi jeg elsker Ham. Han elsker meg. Det er ikke lovens gjerninger. Det er ikke noe jeg må gjøre. Det er fordi Han allerede har gjort noe for meg, og jeg elsker Ham for det. Slik er det.

366 Så, med den Ånden der inne, som er lovet: “Jeg gir ham evig Liv, og de skal aldri gå fortapt.” Løy Han eller fortalte Han Sannheten? Han fortalte Sannheten. Så, ser dere hva Dette betyr? Det er umulig for et menneske å falle etter at han har

kommet inn i nåden. Han kan ikke. Han kan falle, selvfølgelig, men ikke tilbake til omvendelse, tilbake dit hvor han gjør de gamle gjerningene på nytt igjen.

³⁶⁷ Så alle dere som løper fra vekkelsesmøte til vekkelsesmøte, ett sted og så ett annet, ser dere ikke at dere ikke er stabile, dere er ikke grunnfestet? Nå, så visst, du sier: “Broder Branham, jeg vet ikke om . . .” selvfølgelig ville ikke Gud ha gitt meg tjenesten Han har, og latt meg være i noe galt. Og hvis det ikke ble stadfestet av Skriften, så ville det være feil, men *her* er Skriften til å understøtte det. Menigheten har aldri gått glipp av noe . . .

³⁶⁸ Folk går, blir medlem av menigheten, bråker, krangler, hisser seg opp og—og slikt, og lever et hvilket som helst kjødelig liv: “Åh, ja, jeg er kristen.”

³⁶⁹ Jeg hørte en bekjennelse i dag fra en ung dame som fortalte meg at mannen hennes henger sammen med en mann. Hun har overrasket dem på flere steder. Og kvinnen sier: “Jeg vil bare si deg, ‘jeg er en kristen.’” Hm-hmh.

³⁷⁰ Se her borte på Jimmy Osborne, som forkynner her ute på søndag morgen; og boogie-woogie, rock-and-roll og alt mulig annet resten av uken.

³⁷¹ Se på Elvis Presley, en 1947-utgave av Judas Iskariot, som er med i Assemblies of God, pinsevennene, og taler i tunger for Den Hellige Ånd, og har sendt flere sjeler til pine enn alle spritsmuglerbulene som har vært i de siste femti årene. Fordervet sinnet til små tenåringsbarn over hele verden, inntil små jenter rev av seg undertøyet og kastet det på plattformen for at han skulle sette autografen sin på det. Så vulgær at de ikke vil vise ham på TV fra livet og ned, måten han beveger kroppen på. Tungetale som et bevis på Den Hellige Ånd? Åh, broder, hvis Den Hellige Ånd var der, ville Den ikke oppføre seg på den måten. Du vet bedre enn det. Så visst ikke. Gud elsker anstendighet og renhet og hellighet.

³⁷² Jeg oppfører meg ikke anstendig og rent og hellig for å gjøre meg til en kristen. Men Kristus i meg lever det i meg. Og jeg elsker Ham. Og hvis jeg gjør noe galt, fordømmer det meg. Med en gang vil jeg si: “Gud, tilgi meg.” Hver dag må jeg be om tilgivelse, hver dag. Og du må også det. Ja visst må du det.

³⁷³ Men nå hvis du er—hvis du er kjødelig, så bare vent der bak, sier: “Åh, vel, det er helt i orden, jeg tilhører menigheten.” Skjønner? Og så når du spotter, det er når du ikke har Troen som en gang ble overgitt til de hellige. Da gjør du narr av Det, og kaller Den: “En ond ånd.” Sier: “Det er en flokk med hallelujakristne.” Da trår du over grensen mellom nåde og dom, da er du ferdig for alltid.

³⁷⁴ Jesus sa: “Ett ord mot Den, vil aldri bli tilgitt i denne verden eller den kommende verden.” Og en kristen, født av Ånden, kan

ikke si noe ondt om Det, for den kan ikke. Den er enig med Det. Det er riktig.

³⁷⁵ Det er derfor folk prøver å fortelle meg at Ildstøtten der, som viser Seg her hos oss, de prøver å si at: “Det var djevelen”, at, “Det bare var innbilning”, alt dette. Men kameraet beviste at Det ikke var det. Og gjerningene er helt i samsvar med Bibelen, samme Ildstøtten som møtte Paulus på veien til Damaskus. Alle disse tingene som Han gjorde der tilbake, gjør Han på nøyaktig samme måte, ved Bibelen. Det er Kristus, Guds Sønn.

³⁷⁶ Og når vi er født på ny, har vi evigvarende Liv og kan ikke gå fortapt. Det ville være umulig for et menneske å falle. Det er det Bibelen sier.

³⁷⁷ Nå, lytt, se hva Paulus sier. Jeg skal lese resten av det og se om det ikke høres riktig ut, nå. La oss gå videre, bare et øyeblikk. Det 8. verset.

Men hvis den bærer torner og tistler, er den forkastet, og forbannelsen nærmer seg. Og den ender med å bli brent. (Det er den vantro.)

³⁷⁸ Nå, se på Paulus. “Men mine kjære, . . .” Nå snakker han om dem som prøver å komme under loven igjen, vet dere, som prøver å gjøre alle lovens gjerninger, men de er så rituelle som de kan få blitt. De har dåp og håndspåleggelse og alle disse tingene.

Men mine kjære, når det gjelder dere, er vi overbevist om det som bedre er, . . .

Der har vi det. Lytt til ham nå:

. . . ting som hører frelsen til, selv om—selv om vi gjennom dette taler på denne måten.

For Gud er ikke urettferdig, så Han skulle glemme deres arbeid og strev i kjærlighet, som dere har vist overfor Hans navn ved at dere har tjent de hellige og ennå tjener dem.

³⁷⁹ Ser dere hva han snakker om? Han snakker ikke om kristne som faller ifra, uten mulighet til å komme tilbake. Han snakker om kjødelige troende som går gjennom reformasjonsformen. “Men”, sier han, “til dere som er født på ny, dere som er kristne, mine kjære, vi er overbevist om det som er bedre når det gjelder dere. Dere sier ikke de tingene. Dere lever ikke den slags liv. Dere er trygge i Kristus.”

Hva sa han her tilbake? La oss nå gå til Hebreerne 10 igjen, der vi var i morges. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

³⁸⁰ La oss nå slå opp i Efeserne 4,30 igjen. Og la oss ta dette, bare et øyeblikk, og se hva det står, for å understøtte dette, for å få Skriftsted til å samsvare med Skriftsted. Efeserne 4, la oss se. Efeserne 4,30. La oss lese og se hva Det står. Lytt.

. . . gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, . . .

Hvordan—hvordan ble vi døpt inn i Legemet? Én Ånd.

. . . gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, Ham som dere ble forseglet med inntil deres forløsningsdag.

Stemmer det? Dere er forseglet inn i Kristi Legeme ved dåpen i Den Hellige Ånd, ikke fra en vekkelse til en annen, men inntil Legemets Forløsningsdag. Det er hva du er. Så, det er helt umulig for deg å gå fortapt.

³⁸¹ Du blir redd. Og det er derfor redsel, en redsel, frykt fører med seg tvil.

Kjærlighet fører med seg tro. Jeg elsker min Far. Jeg er ikke redd for Ham, for jeg elsker Ham. Han ville ikke såre meg. Han vil gjøre godt for meg. Hvis jeg var redd for Ham og: “Åh, jeg vet ikke om Han vil gjøre det eller ikke.” Skjønner?

³⁸² Men hvis jeg elsker Ham: “Ja, Far, jeg—jeg elsker Deg. Og jeg vet at Du er—Du er min Far, og Du elsker meg, og jeg er ikke redd for at Du ikke vil holde Ditt Ord. Det er Ditt løfte til meg.” Det er måten Guds Ånd gjør det på.

³⁸³ “Men, åh, hvis jeg gjorde *dette*, hvis jeg gjorde *det*.” Ser du, der har du kommet på den loviske siden igjen. Gå aldri til den loviske siden. Det er negativt.

³⁸⁴ Det er den positive siden du ønsker. Det er allerede et fullført verk. Kristus døde, og synden ble drept da Han døde. Og hvis Gud forutbestemte deg til Evig Liv: “Alle Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg.” Der er det, kan ikke gå fortapt. Du er trygg for evig. “For ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme, og ved ett offer Har han fullkommengjort for evig.” Slik er det. Det er umulig for oss å tape. Riktig. Nå, gjør ikke det deg glad?

³⁸⁵ Nå, hvordan vet du at du er en kristen? Når din ånd vitner med Hans Ånd, når Guds kjærlighet er i hjertet ditt, når du har kjærlighet, glede, fred, langmodighet, vennlighet, tålmodighet, godhet, ydmykhet. Det er når du . . . Åndens frukter følger livet ditt.

³⁸⁶ Ikke fordi du kan danse i Ånden, åh, til denne moderne rytmen, jasse den opp på et piano, til mye av denne dansingen i Ånden. De tingene er helt i orden. Men de flyttet alt sammen over på den loviske siden, ser dere, og derfor etterlot de Guds Ånd i bakgrunnen.

³⁸⁷ Det var derfor, da Gud begynte å manifestere Seg Selv, sa de: “Tøv. Vi vil ikke ha noe med Det å gjøre.” De kjenner ikke Gud. De har aldri sett Det. De kan ikke forstå Det, fordi det er et annet liv der inne. Han skjønner ikke, tistelen skjønner ikke hva hveten gjør. Han er et annet liv.

³⁸⁸ Det er slik det er med en kristen, for den kjødelige troende, bekjenneren, som går ut og bekjenner: “Åh, ja, jeg er en kristen.” En stor sigar i munnen, som en avhornet Texas-okse.

389 En kvinne med shorts på seg sier: “Åh, ja, jeg er medlem av menigheten. Ja visst, det er jeg.” Fruktene dine beviser at du ikke er annet enn kjødelig. Det er riktig. Det er riktig. Ja visst er det det. Det er bare én ting som kan forklare det: det er enten manglende mentale evner eller en lystens ånd over deg. Det er riktig.

390 Hvis du ønsker å oppføre deg som verden, sier Bibelen: “Om dere elsker verden eller tingene av verden, er Guds kjærlighet ikke engang i dere.” Så slik er det.

391 Nå, du sier: “Åh, Bibelen sier det, så da må jeg gjøre det.” Nei, det er ikke det. Bli her inntil Kristus har gjort noe for deg, som tar det ut av deg. Da blir du født av Guds Ånd. Ikke hva du gjør, det er hva Han har gjort for deg. Inntil du får en kjærlighet som viser at du er gått over fra døden til Livet. Og se deretter på livet ditt, om det—det stemmer overens. Ikke fordi du prøver å få til livet ditt, men fordi Gud gjør at du underlegger deg Hans Ånd. Det er ikke du som leder deg selv på Guds vei. Det er Gud som leder deg på Sin Egen måte. Det er ikke du som leder, men det er Gud som leder an.

392 Følg med på dette nå, idet vi kommer ned mot slutten. Det 11. verset.

Og vi ønsker at hver enkelt av dere viser den samme iver for håpets fulle visshet helt til det siste.

Så dere ikke må bli sløve, men er etterfølgere av dem som arver løftet ved tro og tålmodighet.

393 Nå, bare en bemerkning til her.

For da Gud ga løftet til Abraham, sverget han ved seg selv, siden han ikke hadde noen større å sverge ved.

Og han sa: Sannelig, jeg vil rikelig velsigne deg og mangfoldiggjøre, rikelig mangfoldiggjøre deg.

394 Da Gud møtte Abraham! Nå, Abraham mottok pakten uten at han hadde gjort noe for å fortjene det. Pakten ble inngått med Abraham. Det var helt og holdent nåde, ingenting annet. Abraham var ikke en bedre mann. Han var ikke en hellighetsmann. Han var bare en vanlig mann. Og Gud utvalgte Abraham ved utvelgelse, fordi Gud utvalgte ham; ikke fordi Abraham ønsket det, fordi Abraham gjorde dette, fordi han var en god mann, for han hadde ikke gjort seg fortjent til noe. Men det var Guds valg. Gud valgte Abraham.

395 I dag, som jeg sa, så tror jeg: “Vi velger våre predikanter.” Vi går rundt, sier: “Vel, en av diakonene slutter. La oss finne den beste mannen i bygningen til å ta hans plass. Vel, pastoren slutter; la oss tenke ut noe, så vi får den beste.” Noen ganger er ikke det riktig.

396 Da de valgte en mann til å ta Judas plass, fikk de feil mann. De fikk en gentleman, Mattias, en stor skribent, en lærd, en diplomat. De sa: “Han vil finne plassen sin. Du verden, han ser

ut som en ekte mann.” Men det var ikke Guds valg. Og han valgte denne mannen, og han gjorde aldri noe for Gud.

397 Men Gud valgte en liten, hissig, krumneset jøde som kom ned dit i egen person: “Jeg drar ned. Jeg skal arrestere dem.”

398 Gud sa: “Jeg ser noe i ham. Jeg vil bruke ham.”

399 Og Gud bare viste Seg for ham i det store Lyset der. Og han sa: “Hvem er Du, Herre?”

400 Sa: “Jeg er Jesus. Ja, det blir hardt for deg å stampe mot broddene. Hvorfor forfølger du Meg?” Slik som det, og Gud valgte *den* mannen og gjorde ham til en av de største mennene som noensinne har vært på jordens overflate siden Jesus Kristus. Det var Guds valg.

401 I dag prøver vi å gjøre et valg. Dere menigheter, dere sender *denne* mannen hit og *den* mannen hit. Det er ikke meningen at det skal gjøres slik. Gud skal lede an. Det er Gud i alt, gjennom alt, over alt; ikke hva et dokument fra en eller annen menighet sier. Det er hva Gud sier om det som betyr noe.

402 Merk dere det. Gud ga et løfte til Abraham, betingelsesløst. Og nå, vent, Abraham trengte ikke å gjøre én ting. Gud sa: “Jeg har allerede gjort det.”

403 Gud ga et løfte til Adam, sa: “Adam, hvis du ikke rører *dette*, vil du leve for evig. Men den dagen du spiser av det, den dagen dør du.”

404 Adam sa: “Jeg bare lurte på hva det hele dreier seg om?” Han går bort og spiser det, berører det.

405 Hver gang Gud inngår . . . et menneske inngår sin pakt med Gud, eller med et menneske, så bryter mennesket sin del. Så Gud måtte gjøre noe, fordi Han så hva mennesket var. Og de var forutbestemt, de var utvalgt, og Gud måtte gjøre noe. Derfor kom Gud ned og inngikk Sin pakt med Abraham, uten betingelser. Hvis den ikke hadde vært uten betingelser, ville Abraham vært fortapt for lenge siden.

406 Se på ham der han sitter nede i Gerar, frafallen, og forteller en løgn. Og overlot kona si til en annen mann, for å redde sitt eget skinn. For en mann! Han satt der ute, og var frafallen. Gud sa til ham: “Ikke dra herfra. Bli her oppe.” Hungersnøden drev ham ut. Han dro ned dit hvor det var lettere å leve. Dere vet hva som skjer med en kar når han tar den lette veien.

407 Han vandret ut, dit ned hvor gresset var grønnere. Og da han kom ned dit, fortalte han kongen at hans kone var hans søster, for å redde sitt eget skinn. Nå, det var en løgn. Og en mann som ville ta sin kone og overgi henne til en annen mann, for å redde sitt eget skinn! Der var han, satt der ute i et lite telt, frafallen, og fortalte en løgn, og helt ute av sitt . . . fullstendig avskåret fra løftet og alt, men han var fremdeles Guds profet.

408 Og der var Abimelek, han var en god, hellighetsmann. Ja visst, ba sine bønner hver kveld. Oppdaget denne bestemoren på hundre år, som hadde kommet ned dit, vakker og ung igjen. Han sa: “Det er jenta jeg har ventet på, så jeg skal gifte meg med henne.”

409 Abraham sa: “Du kan få henne. Hun er søsteren min.”

Hun: “Det er broren min.”

410 Så tar han henne med over dit og får kvinnene til å vaske henne fra topp til tå og—og ta på fine klær, og pynte henne opp som en—som en prinsesse. Og han ba bønnene sine, strakk seg ut på sengen og løftet opp føttene og sa: “I morgen skal jeg gifte meg med den nydelige hebraiske jenta, den—den guttens søster der ute. Åh, det vil bli underfullt. Å Herre, Du vet hvor jeg elsker Deg! Ja, sir. Underfullt!”

411 Og Gud sa: “Du er så godt som en død mann.” Hm—hmh!

412 [Broder Branham hoster—Red.] (Unnskyld meg.) Abra- . . . Ja, Abraham satt der borte og løy, var frafallen. Og der var denne mannen, en ærlig og rettferdig og oppriktig mann. “Ja”, sa han, “Herre, Du kjenner mitt hjertes uskyld. Sa han ikke til meg at det var hans ‘søster’?”

413 Sa: “Jeg kjenner ditt hjertes uskyld. Det er derfor Jeg hindrer deg fra å synde mot Meg. Det er riktig. Jeg kjenner ditt hjertes uskyld. Men hennes ektemann er Min profet.” Halleluja! Åh, hvis ikke det er nåde, hva er det? “Frafallen, forteller en løgn, og sitter der ute, men det er fremdeles Min profet. Ta et offer og gå til ham og før kona hans tilbake, ellers er du en død mann. Jeg vil ikke høre bønnene dine lenger. La ham be for deg.” Amen. Der har du det. “Det er Min profet.”

Nå, du sier: “Åh, jeg skulle ønske jeg hadde vært Abraham.”

414 “Hvis vi er døde i Kristus, er vi Abrahams Ætt og er arvinger ifølge løftet.” Riktig. Det er det Bibelen sier. Ønsker du å lese Det? Ja, Bibelen sier at—at løftet ikke bare var til Abraham og hans etterkommere. Som deg . . . Abraham hadde mange etterkommere, ja visst, mange barn. Ismael var barnet hans. Han fikk sju eller åtte barn etter at Sara døde, med en annen, Ketura. Men, se, sæden var den som var lovet, som var Isak, og gjennom Isak kom Kristus, gjennom Kristus kom vi. Løftet er betingelsesløst.

415 Nå, hva med Abraham? Ja, han hadde vært ferdig, det ville ha vært umulig for ham å noensinne komme tilbake igjen. Ja visst. Det ville ha vært umulig for Saul å noensinne komme tilbake igjen, hvis det, du måtte lese Skriften på den måten. Skjønner? Men det var ikke det. Guds løfte varer for evig.

416 La oss lese her bare et øyeblikk. Jeg vil at dere skal lese Det. Jeg vil at dere skal finne Galaterne 3,16 og lese dette og se nå hva

løftet er, og se om—om vi er Hans løfte eller ikke, 3,16. Hør her. Ja vel. Jeg skal lese det 15. verset også.

Brødre, jeg taler på menneskers vis: Selv om det bare dreier seg om en pakt med et menneske, er det ingen som gjør den ugyldig eller legger noe til når den er stadfestet.

Til Abraham og hans ætt (Ætt, æ-dobbel t-t.), til hans ætt ble løftet gitt.

“Til Abraham og hans Ætt.” Følg nå med.

Han sa ikke: Og til dine ætlinger (flertall), som om det var mange; men som . . . én: Og til din ætt, som er Kristus.

417 Så Kristus var Abrahams Ætt. “Og vi som er døde i Kristus og døpt inn i Hans Legeme, vi er Abrahams Ætt og er arvinger ifølge løftet.” Så hvordan er det mulig, hvordan kan du noensinne falle fra hvis Gud ga løftet til deg? Hvordan kan du noensinne falle fra og gå bort og måtte gå til helvete for det?

418 Nå, du sier: “Vel, kan vi ikke falle fra?” Absolutt. Og når du faller fra, kommer du til å betale for det, ikke bekymre deg. Abraham fikk betale for det, og resten av dem betalte for det, og du vil betale for det. Tro ikke at det gir deg en rett til å synde. Det gjør det ikke. Du vil betale for alt du gjør. Du vil høste det du sår. Gjør du én liten synd, så vil du høste en hel vaskebalje full. Det er riktig. Men, broder, det betyr ikke at du er forlatt. Det er helt riktig. Abraham høstet nøyaktig det han sådde. Det er riktig. Men han var fremdeles frelst.

419 Pakten som Gud inngikk med Israel: de mistet sin arv, de mistet det lovede land og kom ned til Egypt, men de hadde ikke mistet pakten sin. Gud sa: “Jeg husker Mitt løfte til Abraham. Jeg husker, og Jeg har kommet ned for å utfri Mitt folk. Dra ned dit, Moses, og fortell Faraos at Jeg sa: ‘La Mitt folk fare’. Jeg husker at Jeg ga et løfte til Abraham og til hans ætt.”

420 Det er det samme med oss. Så hvis du er død, og ditt liv er skjult i Gud, ved Kristus, så er det ingenting i verden som kan røre deg. Nå, du kan gå og gjøre feil, men hvis du virkelig, i sannhet er et Guds barn, og du ser at du har gjort noe galt, vil du reise deg og prøve igjen. Det er riktig, og du vil ikke bli liggende der.

421 Men hvis du er feig, hvis du er en tistel, hvis det ikke er noe “reis deg” i deg, vil du si: “Åh, vel, det var ikke noe i Det uansett.”

422 Guds Rike kan lignede med en mann som tok et garn og gikk til havet, kastet det ut. Da han kom, hadde han fått skilpadder, frosker, slanger, firfisler, edderkopper og fisk. Det er Evangeliet når Det blir forkynt.

423 Slik som Herren sier til en forkynner, som Broder Graham: “Dra opp *hit*. Dra til *dette* hjørnet og fisk en liten stund, broder

Graham.” Ja vel, tar garnet sitt og går opp dit og begynner å fiske.

“Hvor skal du, broder Bill?”

“Jeg skal ut et annet sted og kaste ut på *dette* hjørnet.”

424 Jeg drar inn: “Der er de, Herre, Du vet hva de er.” Jeg drar inn garnet igjen: “Ja vel, her er de, Herre.”

425 Nå, skilpadden var en skilpadde til å begynne med. Du bare fanget den i garnet. Det er riktig. Og det er slik folk blir revet med i følelser: “Åh, halleluja! Halleluja! Priset være Herren! Ære være Gud! Halleluja!” De ble bare fanget inn i garnet, det er alt.

426 Hvis den gamle skilpaddeånden er i dem, varer det ikke lenge før de sier: “Vel, jeg skal si deg, . . .” Her går han, kryper tilbake.

427 Og den gamle Krepседamen vil si: “Men jeg kan bare ikke forstå Det.” Skjønner?

428 Fru Edderkopp sitter der en liten stund, hun går “plopp, plopp, plopp”, rett tilbake: “Vel, det var ikke noe i Det uansett.”

429 Fru Slange sier: “Åh, de er bare en flokk med hallelujakristne. Det er alt Det er. Jeg vil gå ned dit hvor de har mer fornuft enn det.” Ja, du er en slange til å begynne med. Evangeliets garn bare fanget deg, det er alt.

430 Men fisken blir tatt med til Mesterens bord. Han var en fisk til å begynne med. Sæden i ham var en fisk. Han begynte som en fisk, og Gud kjente Sine fisker fra verdens grunnleggelse. Halleluja!

431 Husk, alle sammen levde av det samme grumsete vannet der ute. De levde alle sammen av den samme bekken. Det er riktig. “Vi gjorde alle . . . drakk av den samme åndelige Klippe. Alle spiste manna i ørkenen.” Kaleb og Josva spiste den samme mannaen som—som resten av dem spiste. Og de falt i ørkenen. Men det var to som var utvalgt til å gå over, og de gikk over. Det er riktig.

432 “Vi har alle fått drikke av den samme Kilden.” Men ikke alle som drikker blir frelst. Vi kan alle rope sammen. Vi kan alle fryde oss sammen. Men de Utvalgte blir frelst. La du merke til det? Det står: “De to åndene i de siste dager, ville være så like at det ville forføre selv de Utvalgte, om det var mulig”, om det var mulig. Skjønner? Det er den ekte Guds Ånd, utvalgt til Evig Liv.

433 Nå skal vi avslutte. Så vil broder Neville ta opp tråden der jeg avslutter her. Ja vel.

Jeg sier da dette: Den pakten, som tidligere var stadfestet av Gud med sikte på Kristus, kan ikke loven, som kom fire hundre år, fire hundre og tretti år senere, gjøre ugyldig, så den setter løftet ut av kraft.

Det var løftet Gud ga Abraham, før loven noensinne ble til.

For om—for om arven er av loven, er den ikke lenger av løftet. Men Gud ga den til Abraham ved løfte.

Ikke ved noe du gjør, ikke ved noen lover, noen lover i menigheten din, ved å bli medlem av menigheten eller noen annen lov. Det er fullt og helt en handling av nåde fra Gud til deg. Slik er det.

⁴³⁴ Følg med.

Hvorfor kom så loven? Den ble lagt til for overtredelsens skyld, inntil ætten skulle komme, som løftet ble gitt til; . . .

Er ikke det like så klart som nesen i ansiktet mitt? “Den ble lagt til for å tjene inntil Ætten kom, som var Kristus, til Hvem løftet var gitt.”

. . . og den ble formidlet av engler og ved en mellommanns hender.

En mellommann er ikke mellommann bare for én, men Gud er én.

⁴³⁵ Nå, jeg stanser rett her, så broder Neville kan begynne rett der, førstkommande onsdag.

⁴³⁶ Forstår dere nå hva vi har sagt? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er absolutt umulig for en gjenfødt kristen som . . . Jeg mener ikke, nå, den som *kaller* seg, “født på ny”. Jeg mener en virkelig, gjenfødt kristen å noensinne falle fra nåden, han kan ikke gjøre det. Han kan falle, det er riktig, men han kan ikke, noensinne, komme ut av nåden.

Abraham falt fra nåden. Ja visst gjorde han det. Gud sa til ham at han skulle “bli der”. Han kom ut av den, men han mistet aldri pakten sin. Han var fremdeles Guds utvalgte. Han var en profet der han satt. Han var alltid det. Han vil alltid være Guds.

⁴³⁷ Legg nå merke til det. Bibelen sier at: “Hele Israel vil bli frelst.” Hvor mange vet det? Bibelen sier: “Hele Israel vil bli frelst.” Nå, “Israel er ikke Israel som er av kjødet, Men Israel av Ånden, for gaver og kall er uten omvendelse.” Er det det Bibelen sier i det neste verset? Galaterne. Ja vel. “Hele Israel vil bli frelst. Alle sammen blir frelst.” Hvordan blir vi Israel? “Dersom vi er døde i Kristus, er vi Abrahams Ætt og vi er arvinger ifølge løftet.”

⁴³⁸ Paulus sa: “Det er ikke den som er jøde i det ytre som er jøde, men den som er det i det indre er en jøde, De som har fått løftet.” Og vi er Abrahams Ætt ved løftet, gjennom Kristus, når vi tar imot Ham som vår personlige Frelser.

⁴³⁹ Åh, jeg håper dere ser det. Jeg håper dere får tak i det, hvis dere kan dvele litt ved Det. Nå, her avslutter vi dette, så begynner vi på Melkisedek, som vil bringe oss tilbake til dette igjen. Vi begynner rett videre på . . . Åh, Det er bare, alt sammen er

underfullt. Men vi begynner akkurat å komme inn i det som er kremen.

440 Nå, ser dere, hvis du tok Dette *her*, ser det ut som, hvis du bare kunne lese Det fra observasjon, som en virkelig streng treenighetsmann, som tror at det er tre Guder, fortalte meg en gang at: “Matteus 3 absolutt slo fast at det var tre individuelle Personer i Guddommen.”

441 Jeg sa: “Det må jeg se.”

442 Han sa: “Se.” Han stod rett på denne talerstolen og sa: “Se her, Matteus 3,” sa: “Da Jesus gikk rett opp fra vannet, se, åpnet himlene seg over Ham, og Han så Guds Ånd som en due. Og Røsten fra Himmelen sa: “Dette er Min elskede Sønn, Som Jeg har velbehag i.” Og det var tre: Sønnen på elvebredden; Den Hellige Ånd midt imellom; og Faderen der oppe.”

Jeg sa: “Broder, Skriften sier ikke *det*.”

“Åh, jo, det gjør Den!”

Jeg sa: “Les Det nå igjen, finn ut om Den gjør det.”

443 Nå, her er hans bilde. *Her* er Gud, Sønnen; *der* er Gud, Faderen; *her* er Gud, Den Hellige Ånd, som en due. Nå, følg med. Bibelen sier, da Jesus ble døpt: “Sønnen gikk rett opp av vannet, se, himlene over Ham åpnet seg. Og en Røst sa om . . .” Han så Guds Ånd, Guds Ånd, Guds Ånd, som en due. Ikke en annen Person der *oppe*, men denne Guds Ånd var Duen som var over Ham, og en Røst kom og sa: “Dette er Min elskede Sønn, Som Jeg med velbehag bor i.” Les nå Matteus 3 og se om ikke det sier det. Skjønner? Ikke tre personer, ikke i det hele tatt.

444 Og det er slik . . . Dette sier ikke at det er umulig for en mann å noensinne komme tilbake, da, når han faller fra. Den sier ikke det. Den sier ikke det. Den sier: “Det er umulig for en mann å noensinne komme tilbake og fornye seg, etter at han en gang har vært der.” Han kan ikke gjøre det.

445 Bibelen sier: “Den som er født av Gud, synder ikke, for han kan ikke synde. For Guds Sæd blir i ham, og han kan ikke synde.” Hvordan kan jeg bli kalt en synder, når det ligger et offer der for å ta min plass? Hvordan kan jeg dø, når døden har blitt betalt for meg? Hvordan kan jeg dø, når jeg har Evig Liv? Hvordan kan jeg gjøre det? Du kan ikke gjøre det.

446 Hvordan kan jeg ha en skriftlig tillatelse fra ordføreren i denne byen, til å kjøre seksti miles i timen gjennom denne byen, og en politibetjent arresterer meg for å ha kjørt seksti miles i timen? Hvordan kan du gjøre det? Jeg har en tillatelse fra ordføreren som sier at jeg kan gjøre det. Han kan ikke arrestere meg. Hans—hans arrestasjon, han kunne blåse i fløytene og alt annet, og jeg kunne bare overse det. Betyr ingenting; jeg har en tillatelse.

447 Og hvordan kan jeg da, etter at Kristus har dødd for meg, og jeg er blitt Hans rettferdighet på grunn av Hans nåde og kjærlighet til meg? Hvordan kan jeg synde, når det er noe som ligger mellom meg og Gud, et offer? Jeg kan ikke synde. Kan ikke gjøre det. Gud ser ikke meg; Han ser Kristus. Han står i mitt sted. Og når jeg gjør noe galt, tar Kristus min plass. Jeg har bekjent: “Jeg tar feil. Han har rett, Herre, Du kjenner mitt hjerte. Du vet om jeg mener det eller ikke. Og jeg tar feil. Tilgi meg.” Gud ser det ikke. Jesu Blod har dekket meg fullstendig, hele tiden. Da hvordan kan Gud noensinne se meg? Hvordan kan synd bli—bli tilregnet meg, når Han ikke kan gjøre det? Med en gang jeg har gjort det, er det tilgitt. [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] Det er riktig.

448 Akkurat som å ta en—en liten dråpeteller slik som *dette*, en en liten øye-dråpeteller, og ta den full av svart blekk og hold den over et kar med blekemiddel, og bare drypp det ned der, og prøv så å finne det igjen. Det blir bare til blekemiddel. Blekket blir blekemiddel. Og det er det som skjer med syndene du har bekjent, dersom du er i Kristus. Mellom deg og Gud er et helt kar fullt av blekemiddel, og synden din blir rettferdig fordi et rettferdig Offer venter der på deg.

Når jeg kommer til elven ved dagens slutt,
 Og de siste sorgens vinder har blåst;
 Det er en tanke som trøster meg og gjør mitt
 hjerte glad,
 Jeg trenger ikke krysse Jordan alene.

449 Det er en god ting. Det er en god ting. Jeg trenger ikke krysse den. En av disse dager kommer vi ned til veis ende. Solen vil nekte å skinne, da vil Gud kalle.

450 Adam vil lene seg over og riste i Eva og si: “Kjære, her er det. Det er på tide å våkne.”

451 Eva vil lene seg over og ta tak i Abel, si: “Kom fram, kjære. Det er på tide å våkne.” Abel vil ta tak i Set. Og Set vil ta tak i Noah. Noa tar tak i . . . Åh, videre ned, videre ned til Abraham, og videre ned etter som de kommer. Det vil bli en stor rystelse og oppvåkning når Guds Sønn kommer. Vi vil stå i Hans lignelse på den dagen.

452 Nå, hvis du begår synd her, vil du måtte betale for det. Jeg har . . .

453 Det kommer stadig opp i tankene mine, så jeg må bare si det. Jeg har prøvd å undertrykke det fire eller fem ganger. Jeg må si det. Hvor mange husker denne broderen, pastoren, som tidligere var her borte hos church of God? Broder, rett her oppe, hva var navnet hans? Jobbet for Vorgang der nede. Åh, dere alle . . . Denne First church of God, rett her nede på hjørnet. Eller pleide å selge Rawleigh-produkter under—under depresjonen. En virkelig gudfryktig, hellig mann. Broder Smith erstattet ham

der oppe. Jeg kommer på navnet hans om et øyeblikk. Han var en Guds-frelst mann.

454 Husk, hvis du ikke lar deg korrigere, og du gjør noe galt som en kristen, så vil Gud advare deg. Og så hvis du ikke tar advarselen, vil Han bare ta deg bort fra jorden. Det var det Han gjorde.

455 Husker dere, i Bibelen? Se på den korintiske menigheten. Han fortalte dem hva de var, posisjonelt, i Kristus. Men han advarte dem om hva som kom til å skje. Og de lot seg korrigere, fikk det rett med Gud.

456 Og denne lille broderen, han var en fantastisk liten broder synes jeg, en Guds-frelst mann. Og han fikk seg en jobb her nede hos . . . hos Vorgangs. Hvis noen av familien hans sitter her, håper jeg ikke dere synes at jeg . . . jeg kjenner dere ikke hvis dere sitter her. Men, Ramsey, broder Ramsey, hvor mange husker broder Ramsey her oppe i church of God? Ja visst, det gjør dere, fantastisk, liten mann. Og han pleide å komme hjem til meg, og vi snakket sammen, og vi satt der og gråt og holdt hverandre i hendene; en sann kristen.

457 En dag dro jeg ned dit, hadde nettopp kommet fra et møte utenlands, fikk sjekket opp bilen min, Broder Ramsey sa: "Hva kan jeg gjøre for deg, Billy?"

458 Jeg sa: "Sjekk den, broder Ramsey. Bytt oljen."

459 "Okay", sa han, "helt fint". Sa: "Hadde du et fint møte?"

460 Jeg sa: "Åh, broder Ramsey, det var fantastisk." Jeg sa: "Jeg skulle ønske du kunne reise med meg en gang. Hvorfor reiser du ikke med meg?"

Han sa: "Jeg tjener ikke Herren lenger, Billy."

Jeg så meg rundt, jeg sa: "Hva sa du?"

461 Han sa bare: "Jeg tjener Ham ikke lenger", gikk bort.

462 Jeg tenkte: "Åh, han bare tuller." Jeg fortsatte videre, gikk et sted.

463 Kom tilbake og satte meg inn i bilen. Jeg kom hjem, og jeg begynte å tenke på det: "Jeg tjener ikke Herren lenger."

464 Herren la det på mitt hjerte å gå tilbake og spørre ham igjen. Så jeg sa: "Meda, bare hold fortet."

465 Og jeg gikk inn og satte meg i bilen og dro ned igjen, stoppet igjen, gikk inn på Vorgangs. Jeg sa: "Broder Ramsey, jeg ønsker å spørre deg et spørsmål."

Sa: "Ja vel, Billy, hva er det?"

Jeg sa: "Du sa, for en stund siden, at du ikke tjener Herren lenger. Du bare tullet med meg, gjorde du ikke?"

Han sa: "Nei."

Jeg sa: "Broder Ramsey, du—du mener ikke det."

Han sa: "Jo."

Jeg sa: "Elsker du Ham ikke?"

Han sa: "Hvis jeg elsket Ham, ville jeg tjent Ham, ikke sant, Billy?" gikk bort.

Jeg tenkte. "Hei, broder Ramsey!"

Sa: "Jeg vil ikke snakke noe mer om det."

466 Jeg dro hjem, gikk inn i rommet, lukket døren. Og, åh, du vet hvordan det føles å være virkelig nedtrykt, som om du hadde tatt kakene fra et barn eller noe, vet du. Jeg—jeg tenkte: "Hva? Det kan ikke stemme. Det har uten tvil skjedd noe med broder Ramsey."

467 Og det var en ung, farget gutt, som heter Jimmy, han går her i menigheten. Har ett bein, vet dere; han halter litt. Jeg glemmer navnet hans, jobber der nede hos Vorgangs, kjører en bergingsbil. Han møtte meg, og han sa: "Du vet, pastor Branham", sa han, "jeg vet ikke hva som skjer med denne Dr. Ramsey her." Han sa: "Jeg sa til ham her om dagen, sa: 'Vi var til og med redde for å åpne munnen vår rundt her'. Sa: 'Du var en gudfryktig mann.' Men", sa, "Han tok forkynnerlisensen sin og gikk bort til søppelkurven og rev den i stykker, og kastet den i søppelkurven, sa: 'Jeg vil ikke ha noe mer med det å gjøre.'"

Han sa: "Hei, mister!" Sa: "Du burde ikke ha gjort det."

Han sa: "Åh, Jim, jeg er ferdig med å tjene Herren."

Så fortsatte han, sa: "Du mener ikke det."

468 Og sa: "Så fortalte han meg, sa han kom ned for å slipe ventilene sine på arbeidernes dag", tror jeg det var. "Og han sa: 'Nå, jeg vil at du skal komme å hjelpe meg, Jim.'"

469 Han sa: "Jeg vil hjelpe deg etter at jeg har vært på møte, men først skal jeg på møte."

470 Sa han gikk tilbake igjen: "Og herr Ramsey slapte ventilene på bilen hans. Han sa: 'Jimmy, gå til den andre siden av elven. Barene er stengt her. Gå til den andre siden av elven og få tak i en kasse med øl til meg.'"

471 Han sa: "Herr Ramsey, jeg har vært skyldig i mange ting, men jeg vil aldri være skyldig i å ha skaffet en Herrens tjener en kasse øl." Han sa: "Nei, sir. Jeg vil aldri gjøre det."

472 Og han sa: "Vel, gå i vei. Få tak i det, Jim."

473 Han sa: "Herr Ramsey, jeg sliper ventilene dine. Men hvis du får tak i noe øl, så må du skaffe deg det selv." Han sa: "Jeg kommer aldri til å skaffe en Herrens tjener noe slikt."

474 Så hoppet Ramsey inn i Jimmys bil, satte over elven; kom tilbake, halvfull, med en kasse øl som han drakk fra.

475 Det begynte å gå nedover med ham og ble syk. Skjønner? Gud kunne ikke tale til ham. Jeg advarte ham, jeg gjorde alt jeg

kunne. Broder Smith gikk til ham og advarte ham. Alle prøvde å gjøre alt de kunne for ham. Likevel bare ristet han på hodet. Hva skjedde? Han ble syk og døde. Det viste at han var en frelst mann. Hvis Gud ikke kunne få ham . . . bringe ham til lydighet, måtte Han ta ham bort fra jorden og bringe ham Hjem. Det er nøyaktig det Bibelen sier. Det er det Bibelen lover. Hvis du ikke tar imot irrettesettelse, må du komme Hjem.

⁴⁷⁶ Så Gud kan ikke miste deg etter at Han har frelst deg, men Han kan forkorte dagene dine her og la deg betale for hver synd du har gjort. Så, hvis du synder, så vil du måtte betale for det du har gjort. Bare husk det.

⁴⁷⁷ Nå, nå Herren være med dere. Jeg tror det i kveld, at broder Ramsey ble frelst. Absolutt, jeg tror det. Men han ville bare ikke adlyde Gud, og når han ikke ville adlyde Gud, måtte Gud ta ham Hjem. Det var ikke noe annet å gjøre, fordi, hva var det? "Han ville føre skam og vanære over Blodet som han ble helliget ved." Stemmer det? "Og vanhellige pakten", hvis ikke det er nøyaktig hva dette Hebreerbrevet sier. Skjønner? Det ville være umulig for ham å gå fortapt, men han ville bringe skam og vanære, så Gud måtte ta ham bort fra jorden og bringe ham Hjem. Det var nøyaktig det som skjedde.

Må Herren velsigne nå, mens vi bøyer våre hoder bare et øyeblikk i bønn.

⁴⁷⁸ Nå, høyst hellige og nådige Far, vi er virkelig takknemlige til Deg for løftet som vi har, at Du aldri vil forlate oss eller svikte oss. Du har lovet at Du vil gå med oss gjennom livet, og i døden vil Du være nær oss. Du lovet oss at vi ville få Evig Liv. Du ga oss Det gratis. Vi kan aldri miste Det. "Alle som kommer til Meg, har Evig Liv." Og hvis det er Evig Liv, har Det ingen ende, og Du lovet at Du ville reise oss opp på den siste dag. Vi er veldig takknemlige for dette. Vi er takknemlige for at Ditt Ord lærer oss dette. Det gir oss et sikkert håp. Det lar oss skjonne at vår Far er Kjærlighet. Han elsker oss, og Han valgte oss. Du sa: "Dere har ikke utvalgt Meg, men Jeg har utvalgt dere og forutbestemt dere." Og jeg takker Deg, Far, for at Du har gjort det. Og mange sitter her i kveld, og som har blitt forutbestemt til Evig Liv, og har mottatt Jesus Kristus som deres personlige Frelser. Og Åndens frukter følger livet deres: vennlig, mild, ydmyk, kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, godhet. Vi er takknemlige for dem.

⁴⁷⁹ Og vi ber, Far, at om det er noen her inne i kveld, som ikke har de fruktene som følger dem, men de stoler på noe fantastisk, fordi de bygde seg opp noe en dag, fordi de ble emosjonelle, de ble glade, de ropte kanskje, de gjorde kanskje mange ting. Men, Far, hvis de ikke har Åndens frukt, som bevarer dem dag for dag i vedvarende kjærlighet, tilgir fiendene sine, gjør opp sine feil og lever fredfullt og kjærlig og er milde og vennlige mot

hverandre, og har en tjenesteiver for Menigheten, en kjærlighet for Kristus og for Hans barn, Å Evige Gud, tilgi dem. Selv om de er medlemmer av menigheten, lemmer på det jordiske legemet, må de gå nå og legge til side de kjødelige, døde gjerningene og jage videre mot det fullkomne. Gi det, Herre. Må de komme til Den fullkomne og ta imot Ham som forsoningen for deres synder, slik at Han kan stå som et fullkomment offer for en skyldig mann og en skyldig kvinne. Og fyll dem med Hans nåde av kjærlighet og fred, inntil de kommer inn i Guds Nærvær for å leve for evig. Gi det, Far.

Mens vi har våre hoder bøyd:

⁴⁸⁰ Hvis det er en slik person her som ønsker å bytte ut et kjødelig liv med forordninger, med dåp, med følelser, med små kjødelige ting som det, med et ekte hjerte fullt av ekte kjærlighet, så—så du kunne gå bort til din bitreste fiende, legge armene dine rundt ham og si: “Broder, jeg vil be for deg. Jeg elsker deg.” Hvis du ønsker å bytte ut den opplevelsen med kjødelige ting med en ekte opplevelse med kjærlighet, vil du løfte opp hånden din til Gud, og si: “Gud, ta meg i kveld og gjør meg til det jeg skulle være?” Jeg vil be for deg rett her fra talerstolen. Ønsker du bønn? Løft hendene deres.

⁴⁸¹ Gud velsigne deg bak der, sir. Gud velsigne deg, broder. Noen andre? Gud velsigne deg, sir. “Jeg har vært i menigheten i årevis.” Gud velsigne deg, sir. Gud velsigne deg her, broder. Gud velsigne deg bak der, unge dame. “Jeg vil be Gud om å gjøre meg fredfull.” Gjør du . . . Er du full av sinne? Er du gretten? Tviler du? Er du urolig? Lurer du på om Det virkelig er rett eller ikke? Når du kommer til Kristus, kommer du med full visshet, et hjerte fullt av kjærlighet? Kommer du til Ham uten en eneste frykt og sier: “Jeg vet at Han er min Far”?

⁴⁸² Og det er ingen fordømmelse, du er gått over fra døden til Livet. Du vet det. Og du legger merke til livet ditt: du er kjærlig, du er tilgivende, du er vennlig, du er fredfull, du er ydmyk. Alle disse Åndens frukter følger livet ditt dag for dag. Og så snart du gjør noe galt, åh, du store, så snart du innser at du har gjort noe galt, så retter du raskt opp i det, der og da. Ikke vent ett minutt til, gå med en gang og rett opp i det. Hvis du ikke gjør det, vel, så har du ikke Kristi Ånd. Du er kanskje en god kvinne, du er kanskje en god mann, du er kanskje vel ansett i menigheten, du er kanskje vel ansett i nabolaget, men har du gått videre til det fullkomne, til det punktet der du fullt og helt stoler på Kristus? Og ved dette, får du seglet. “Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet. Da ga Gud ham omskjærelsens segl, som en stadfestelse.”

⁴⁸³ Nå sier du: “Jeg tror på Gud. Jeg gjorde en bekjennelse.” Men ga Gud deg Den Hellige Ånds segl, tilbake på livet ditt, med kjærlighet, glede, Åndens frukter, for å stadfeste at du har blitt

frøst? Hvis Han ikke har gjort det, så har Han ikke anerkjent din tro ennå. Du har bare gjort en bekjennelse. Han har ikke tatt imot det, det er noe galt. Ønsker du å ta imot Ham, da? Løft hånden din, hvis det er noen andre, før vi ber.

⁴⁸⁴ Gud velsigne deg, unge dame. Gud velsigne deg bak der også. Gud velsigne deg. Ja vel. Noen andre, rett før vi ber? Ja vel. Gud velsigne deg, bak der, søster. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, min broder. Det er riktig. Rundt ti, femten hender har vært oppe.

La oss be nå.

⁴⁸⁵ Velsignede Herre, de finner et alter ved plassen sin. Det var på plassen deres, der de sitter nå, at Du talte til hjertene deres, at de har "feil". Det var på plassene deres at Du la et ønske i deres hjerte, så de "lengter etter å bli mer lik Jesus."

⁴⁸⁶ De vil ha livet sitt forandret. De vil være milde og ydmyke. De vil være vennlige og fulle av tålmodighet. De vil være langmodige, overbærende. De vil være så kristne, så Kristuslike, at verden vil si når de går nedover gaten: "Den mannen er virkelig en kristen. Den kvinnen er virkelig en kristen. Åh, de er de vennligste, mildeste, kjærligste menneskene!"

⁴⁸⁷ Gi det, Herre, at de vil ta imot den opplevelsen i kveld. Og må de aldri bygge på menighetens evner, på tilknytningen de har til noen menighet, noen denominasjon; heller ikke på følelsene sine, på noe fantastisk, som noe følelsesmessig, noe som har skjedd; kanskje de ropte, talte i tunger eller noe annet.

⁴⁸⁸ Å Evige Gud, la dem ikke prøve å stole på det for å komme til Himmelen, for vi har sett det mislykkes så fullstendig så mange ganger. Og Du sa det ville mislykkes: "Om det er tunger, skal det ta slutt! Der det er profeti, skal den forsvinne. Der det er kunnskap, skal den bli borte. Åh, der alle disse tingene er, selv gaver, helbredelsesmirakler, de skal opphøre. Bare den Guddommelige kjærligheten skal vare."

⁴⁸⁹ Gud, skap den i deres hjerte, og la dem forstå at det er Ånden som bringer fram fruktene. Gjør det her og nå, Herre, mens vi venter på Deg, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁴⁹⁰ [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . iddkuler som flyr, og å se turtelduer bevege seg fram og tilbake i bygningen, å se Kristus komme inn med torner i Sine hender, og i Sin . . . Åh, visste du at det er antikristens opplegg? Han sa: "Når disse tingene begynner å skje, så se opp, deres forløsning nærmer seg." Det er derfor jeg liker å understreke det for menigheten hvert øyeblikk jeg kan, og gjøre dere solide. Broder Neville kan kanskje ikke alltid være hos oss. Jeg tror at broder Neville er en god, sunn lærer i Evangeliet. Vi vet ikke hva som vil finne veien til denne talerstolen, og når det kommer hit: "Mine får kjenner Min Røst." Hold deg til det Ordet. Gå aldri bort fra det Ordet. Hold deg rett til Det. Stå fast i friheten som Kristus har frigjort dere til. La dere ikke legge dere

under alle disse trelldommens åk og så videre. Stå fast og vær fri. Gud velsigne dere. Vi har ingenting i verden å frykte for.

⁴⁹¹ Du undrer alltid. Jeg legger merke til folk som kommer for å bli bedt for, de smyger seg inn i køen. Neste gang de ser en helbredelseskampanje, går de inn i *denne* køen, går de inn i *denne* køen. Jeg fordømmer dem ikke. De prøver å finne lindring, men de begynner i feil ende. Du gjør det omvendte, det Gud sa vi ikke skulle gjøre. Skjønner? Når du kommer frimodig fram for nådens Trone og tror at det: “Du har bedt om, skal du få”, hold deg til Det. Det er slik det skjer; ikke bare løp fra misjon til misjon, fra menighet til menighet, fra kampanje til kampanje.

⁴⁹² Ja, de har gjort disse helbredelseskampanjene til noe stort tøv. Ja visst har de det. Det har kommet til et punkt der intelligente mennesker, de ser seg omkring, og de lurer på hva det hele dreier seg om. Se, Gud ville ikke ha det slik. Helbredelse trenger ikke være i kampanjer. Helbredelse skulle være i enhver lokal menighet, alle disse gavene i funksjon. Men heng dere ikke opp i gavene. Ikke fokuser på gaven. Hvis Gud vil bruke deg til noe, vil Han gjøre det. Men se etter Giveren.

⁴⁹³ Martin Luther, en gang etter at han talte i tunger ble han spurt om hvorfor han ikke forkynte det, han sa: “Hvis jeg forkynt det, ville folket mitt gå etter gaven i stedet for Giveren.” Det er riktig.

⁴⁹⁴ Moody, en gang da han talte, og begynte, da forkynte han så under inspirasjon at han talte i tunger. Han sa: “Gud, tilgi meg for å ha mumlet tåpelige ord.” Ja visst. Skjønner? Og de hadde de tingene. Vi tror på de tingene, men de må være på sin plass. Og de må ikke bli ansett som bevis.

⁴⁹⁵ Det er ikke etterlatt en eneste ting i Bibelen som “bevis på Den Hellige Ånd”, bortsett fra Åndens frukter. Finn ett sted der Jesus sa det. Ja, sir. Beviset på Den Hellige Ånd er frukten av din Ånd. Jesus sa det: “Ved deres frukt skal dere kjenne dem.” “Og Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, godhet, fred, vennlighet, ydmykhet. Og fiendens frukt er fiendskap, hat, ondskap, strid og så videre; det er fiendens frukt.” Så, du kan bedømme hvor du står med Gud ved måten du lever på. Hvis hele ditt hjerte er forelsket i Ham, og du elsker Ham og er vennlig og lever med Ham hver dag, så vet du at du er gått over fra døden til Livet. Hvis ikke, og du er på en annen måte, så bare etterligner du en kristen. Det er riktig. Og alle kjodelige etterligninger vil så visst bli avslørt. Vi vet det.

⁴⁹⁶ Så, ikke lev den slags liv, du trenger ikke det. Hvorfor ville du slå deg til ro med en erstatning når hele himmelen over er full av det gode og det ekte? Ja visst. La meg velge Gud, det er hva jeg ønsker. Amen.

⁴⁹⁷ Nå, kom noen for å bli bedt for? Hvis du gjorde det, så rekk opp hånden. Vi hadde helbredelsesmøtet i morges. Jeg antar

da . . . Denne damen her? Ja vel, søster, vil du komme fram da? Og vår broder, eldste, her, kom for salvelsen nå. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

. . . skinn på meg;
Åh, skinn på meg, Herre, skinn på meg,
La Lyset fra fyrtårnet skinne på meg.

⁴⁹⁸ Er Han ikke underfull? La oss bare bøye våre hoder, helt stille nå. Og, *Skinn på meg*, igjen. Nå, kom igjen nå, alle sammen, den: “Skinn . . .” Bare tilbe Ham i din sjel nå, ser dere, bli stille. Helbredelsesmøtet begynner. Budskapet er over. La oss tilbe.

La Lyset fra fyrtårnet skinne på meg;
Åh, skinn på meg, Herre, skinn på meg.
La Lyset fra fyrtårnet skinne på meg.
Bare å bli lik Jesus, å bli lik Jesus, (Åh!)
På jorden lengter jeg etter å bli lik Ham;
Gjennom hele livsreisen fra jord til Herlighet,
Ber jeg bare om å bli Ham lik.

Vi vil vandre i Lyset, slikt et vakkert Lys,
Kom der nådens duggdråper er klare;
Skinn rundt oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Rop ut alle dere Lysets hellige,
Jesus, verdens Lys,
Da vil Himmelens klokker ringe,
Jesus, Lyset i . . .

Ta imot oss, Herre, mens vi tilber Deg.

Vi vil vandre i Lyset, det vakre Lyset,
Kom der nådens duggdråper er klare;
Skinner omkring oss dag og natt,
Jesus, verdens Lys.

⁴⁹⁹ Ikke sant du elsker å bli rensset fra topp til tå? Føler du deg glad? Rekk opp hånden, fortell. Det er noe med de gammeldagse sangene, salmene fra gamle dager, jeg ville heller ha dem enn alle disse nye, verdslige sangene som kommer inn, og i kristne menigheter. Jeg liker det gammeldagse, jeg liker.

Jesus, hold meg nær korset, (Å!)
Det finnes en dyrebar kilde,
Fri for alle, en helbredende strøm,
Flyter fra Golgatas kilde.
I korset, i korset,
Åh, er min ære for evig;
Inntil min bortrykkede sjel skal finne
Hvile over elven.

⁵⁰⁰ Jeg kunne forlate verden ganske enkelt når den blir sunget, kunne ikke du? Hvor underfullt! Har du gjort opp alt? Du vet,

jeg er glad for at jeg har gjort opp alt, er ikke du? Den gamle regningen er betalt for lenge siden. Jeg sa til Ham: "Herre, jeg ønsker ikke noen problemer nede ved elven. Jeg—jeg vil være sikker nå." Jeg vil kjenne Ham. Jeg vil kjenne Ham.

⁵⁰¹ Det ligger en stor, mørk avgrunn foran hver og en av oss. Vi er på vei dit. Hver gang vårt hjerte slår, kommer vi nærmere og nærmere. Men når jeg kommer dit, vil jeg ikke krympe meg som en feiging, jeg vil skjule meg i Hans rettferdighets kapper, gå inn i det, vel vitende om dette at: "Jeg kjenner Ham i kraften av Hans oppstandelse." Så når Han kaller, vil jeg komme ut fra de døde.

Min . . .

⁵⁰² *Min tro ser opp til Deg, la oss synge den nå.*

Min tro ser opp til Deg,
Du Golgatas Lam,
Å Guddommelige Frelser;
Hør meg nå mens jeg ber,
Ta alle mine synder bort,
La meg heller aldri komme bort
Fra Din side.

⁵⁰³ Nå, store Lærer, som Du har lært oss i Ditt høyst underfulle Ord, våre hjerter bare sitrer av bortrykkende nåde, over å vite at vi har gått over fra døden til Livet. Alt er på grunn av vår Herre Jesu godhet, Som kalte oss og har rensset oss i Sitt Blod, og har stilt oss fremfor Guds Trone, feilfrie, skyldfrie, fordi Han tok våre synder. Vi har ingen synd. "Gud la vår alles misgjerning på Ham, og Han ble såret for våre overtredelser." Åh, hvor vi elsker Ham, Guds mektige Lam!

⁵⁰⁴ Og vi ber, Far, om at Du må gi oss evne til å uttrykke oss, slik at vi kan fortelle andre; så de kan kjenne Ham også, og elske Ham, for Han elsker dem. Gi oss denne nåden.

Og takker Deg, Far, for de nyfødte babyene som nettopp kom inn i Guds Rike. Må de finne et godt menighetshjem et sted, og tjene Deg der inntil døden setter dem fri fra denne gamle kroppen med smerte og lidelse, og fremstille dem feilfrie og uklanderlige for Ham i den kommende tidsalder, med Evig Liv. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

HEBREERNE, KAPITTEL SEKS ² NOR57-0908E
(Hebrews, Chapter Six ²)
HEBREERBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 8. september, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org